Уманським ракетникам – 49



8-9 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

31 січня – 5 лютого 2011 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 5 (565)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

Зимові випускники – загартованіші



У ці морозні дні у Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба відбулася подія, що зігріла серця багатьом представникам військової авіації – вручення дипломів про здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня "магістр" випускникам інженерно-авіаційного факультету.

Закінчення на 3 стор.

ДОПОМОГА

Лабіринтами права

У Вінниці при 60-му Будинку офіцерів відкриють військово-юридичну консультацію.

Професійну допомогу військовослужбовцям, членам їх сімей, ветеранам військової служби, працівникам Збройних Сил України безкоштовно надаватимуть досвідчені юристи – юрисконсульти військових частин Вінницького гарнізону. У компетенції військових юристів – надання допомоги практично з усіх юридичних питань: інформування про права і свободи військовослужбовців, ветеранів, працівників ЗС України, відновлення їх у разі порушення, складання заяв, скарг, інших документів правового характеру тощо.

Працюватиме юридична консультація щодня, окрім вихідних, святкових та неробочих днів, з 15-ої до 18-ої години. Графік чергування уже складено.

Планується, що вже 7-го лютого двері військово-юридичної консультації будуть відчинені.

Сергій Фурдик. "Крила України".

МЕЛІТОПОЛЬ

Польоти – справа колективна



Першого лютого у Гвардійській московській бригаді транспортної авіації Повітряних Сил ЗС України, що на Запоріжжі, відбулася чергова льотна зміна. За словами командира бригади гвардії полковника Дмитра Мимрикова, основними завданнями на льотну зміну стали підготовка визначених екіпажів до виконання завдань за призначенням, підвищення професійної майстерності пілотв та штурманів, виконання перевірок на емітацію відмови двигуна. У польотах брав участь льотний склад бригади транспортної авіації та інспекторський склад Командування Повітряних Сил ЗС України.

Закінчення на 2 стор.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Літакам повертають небо, а країні – безпеку

Вперше за кілька останніх років військовослужбовці бригади тактичної авіації, що на Івано-Франківщині, отримали з Луцького державного авіаремонтного заводу "Мотор" два авіаційні двигуни.



– На цих двигунах проведено комплекс ремонтних робіт, що дозволяє повернути до строю один літак, – розповідає начальник технічно-експлуатаційної частини авіаційної техніки бригади тактичної авіації майор Анатолій Найда. – Зараз військові техніки нашої ТЕЧ вже встановили двигуни на літак, який вже облітали під час льотної зміни. Техніка показала себе на відмінно. Пілоти випробували двигуни в різних режимах польоту та з різними навантаженнями.

Загалом вартість ремонту одного такого двигуна – справа не дешева і коливається від 200 до 300 тисяч гривень.

– Потреба нашої частини в двигунах – це дуже болюча тема, – наголосив командир бригади тактичної авіації полковник Сергій Биховець. – Зрушити справу з "мертвої точки" вдалось лише після чергового візиту Міністра оборони України, який з розумінням поставився до наших проблем.

Зараз на Луцький завод відправлено ще кілька двигунів, які незабаром будуть відремонтовані та повернуться до частини.

Тарас Грень.
Спеціально для "КУ".

МИКОЛАЇВ

Тренуються, щоб стати "асами"

Ми продовжуємо інформувати читачів газети про перебіг льотно-методичних зборів, що проходять на базі бригади тактичної авіації, командир якої полковник Сергій Іщенко.



За планом проведення заходу вже виконано 7 льотних змін. Пілоти понад 200 разів піднімали у небо літаки типу Л-39. В результаті загальний наліт склав понад 120 годин. Наразі військові льотчики продовжують відпрацьовувати вміння влучно застосовувати авіаційне озброєння по наземних і повітряних цілях за допомогою фотоконтрольних приладів. Свій професіоналізм пілоти закріплюють і в спеціалізованому Центрі бойової підготовки авіаційних фахівців ЗС України, де льотний склад удосконалює навички на авіатренажерах.



Нагадаємо, що до льотно-методичних зборів залучено 54 пілоти, із яких 7 льотчиків виконують програму на присвоєння класної кваліфікації "Військовий льотчик 3 класу" та 1 – льотчик інструкторської підготовки. Шість льотчиків вже відновили навички пілотування вдень в складних метеорологічних умовах, один – вночі при складних метеоумовах та п'ять – удень в простих метеоумовах.

Наталя Толстова.
Фото автора.

МЕЛІТОПОЛЬ

Закінчення. Початок на 1 стор.

Польоти – справа колективна

Цієї льотної зміни, до речі, вперше за останні роки, самостійно як командир екіпажу Іл-76МД виконав політ гвардії майор Олександр Білий. Загалом, як і передбачалося плановою таблицею, виконано 9 польотів. Загальний наліт склав близько 5 годин.

Командир авіабригади, підбиваючи підсумки другої у новому році льотної зміни, зазначив, що мети польотів в цілому досягнуто. Усі поставлені екіпажам завдання виконані на "добре" та "відмінно". Полковник Дмитро Мимриков також належно оцінив дії інженерно-технічного складу та усіх, без винятку підрозділів забезпечення. Крім того, він зазначив, що саме завдяки наполегливій праці усього колективу льотну зміну завершено із позитивною оцінкою.

Андрій Кагіров.
Фото автора.





ЛІБЕРІЯ

У Ліберії, у визначеній зоні в районі населеного пункту Грінвіл, де несуть постійне чергування вертолітники зі складу 56-го окремого вертолітного загону ЗС України сил Місії ООН у цій країні, відбулося тренування зі взаємодії групи бойового управління з екіпажами бойових вертольотів Мі-24. Зокрема, під час тренування авіанавідники мали змогу удосконалити практичні навички при наведенні бойових вертольотів Мі-24 на наземні та морські цілі.

Взаємодію відпрацювали на практиці



Так, група бойового управління на чолі з начальником штабу 56-го окремого вертолітного загону полковником Юрієм Єльчаніновим у складі авіанавідника-інструктора – начальника командного пункту підполковника Олександра Пєшкова та начальника групи бойового управління підполковника Олександра Третьяка виконала понад 20 практичних наведень вертольотів на визначені цілі. Під час тренування командири екіпажів вертольотів старший льотчик ланки майор Олексій Євдокімов та командир вертольота ланки майор Володимир Струін виконували польоти на бойове маневрування з подоланням засобів протиповітряної оборони умовного противника.

– Під час виконання завдань у миротворчій місії тренування зі взаємодії групи бойового управління з екіпажами вертольотів проводяться два рази на місяць, – розповів авіанавідник-інструктор – начальник командного пункту 56-го окремого вертолітного загону підполковник Олександр Пєшков. – Льотчики бойових вертольотів, окрім майстерного пілотування, повинні вміло влучати у ціль та володіти навичками з особливостей виконання наведень на них. Знаходячись у небі, пілот має чітко чути, розуміти та виконувати команди авіанавідника та за його допомогою вийти на ціль, здійснити маневр і прицільно вразити умовного супротивника.

Цього разу пілоти мали вразити умовні цілі, що знаходилися на узбережжі Атлантичного океану поблизу порту Грінвіл. Екіпажі вертольотів працювали парою. Ураження цілей здійснювалося за допомогою спеціального обладнання, що встановлене на борту вертольота. Усі дії екіпажу зі враження умовного супротивника фіксувалися спеціальною фотокамерою, що спрацьовувала при натисканні на гашетку.

Так, екіпаж майора Олексія Євдокімова відпрацьовував нанесення ударів по чотирьох цілях. Результатом фотострільби стало умовне знищення поодинокої будівлі, водонапірної башти, складу ПММ та баржі в порту.

– Підготовка авіанавідників вимагає постійного удосконалення. Адже навички практичного управління поступово втрачаються, а на відновлення досягнутих вмінь потрібно багато часу, – наголосив начальник групи бойового управління 56-го окремого вертолітного загону ЗС України підполковник Олександр Третьяк.

Вадим Ковальов.
Ліберія.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Військові аеродроми чекають на нове озброєння

Як ми повідомляли у минулому номері газети, 21 січня 2011 року Міністр оборони України Михайло Єжель підписав накази про прийняття на озброєння Збройних Сил України засобів радіотехнічного забезпечення польотів, а саме – автоматизованого командно-диспетчерського пункту (АКДП) та радіолокаційної системи посадки РСП-10МА.

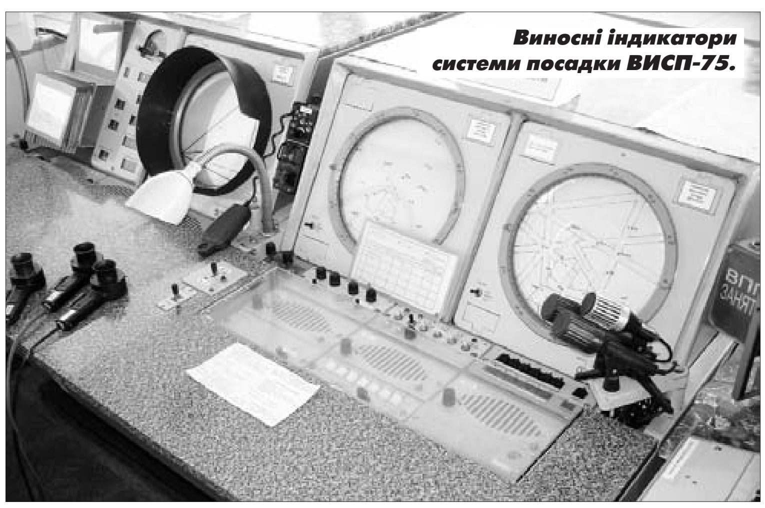


Радіолокаційна система посадки РСП-10МА.

Надходження на військові аеродроми Повітряних Сил даних зразків дозволить значно покращити рівень безпеки польотів повітряних суден в аеродромній зоні. Безумовно, це – вимога часу. Фізично та морально застаріла апаратура, зокрема йдеться про виносні індикатори системи посадки ВИСП-75, прийнята на озброєння ще у далекому 1975-му. Нинішні зразки новітні, повністю автоматизовані і, за словами фахівців, мають невичерпаний ресурс щодо подальшого удосконалення та модернізації.

Стосовно нових АКДП та РСП у Повітряних Сил далекоглядні плани. Авіатори сподіваються обладнати ними усі діючі військові аеродроми. Однак сьогодні ця техніка працює лише у Василькові, поблизу Києва, у дослідницькому режимі. До речі, під час останніх випробувань нові зразки показали відмінні результати, що й стало передумовою позитивного рішення стосовно їх прийняття на озброєння вітчизняного війська. Тепер, як завжди, усе залежить від фінансування.

Автоматизований командно-диспетчерський пункт лише однією назвою говорить про своє призначення. Адже весь процес збору, обробки, відображення радіолокаційної і радіонавігаційної інформації повністю автоматизовано. Це забезпечує управління повітряним рухом в районі аеродрому з робочих місць групи керівництва польотами. До того ж АКДП може працювати із старим парком засобів радіотехнічного забезпечення польотів.



Виносні індикатори системи посадки ВИСП-75.

Радіолокаційний контроль повітряної обстановки, виявлення повітряних суден, визначення їх координат та управління повітряним рухом у ближній зоні та в зоні посадки здійснює РСП-10МА. Дана радіолокаційна система складається із диспетчерського та посадкового локаторів, автоматичного пеленгатора, а також засобів радіозв'язку. Це дозволяє керувати польотами в польових умовах без обмежень з апаратної РСП.

Нова техніка витримує діапазон частот ІКАО і є сумісною з обладнанням військових та цивільних суден, а також літальними апаратами країн НАТО.

Передбачена і автономна енергетична безпека. У разі вимкнення електроенергії система працюватиме на акумуляторах до запуску дизельної підстанції. Процес аварійного електропостачання теж повністю автоматизовано.

Користь від нового АКДП матимуть не лише група керівництва польотами і зв'язківці. Завдяки вмонтованим засобам об'єктивного контролю, військові льотчики зможуть проводити аналіз кожного польоту, вивчати як позитивний досвід колег, так і помилки, шляхом точного відтворення інформації.



Автоматизований КДП.

Нині на екранах виносних індикаторів систем посадки та РСП повітряна обстановка відображається з використанням електропроменевих трубок, де відсутня додаткова інформація. Нова ж техніка відтворює на моніторах не лише повітряні цілі, а й інформацію про бортовий номер, курс літака, швидкість, висоту і навіть залишки пального. Також система попереджує оператора про небезпечне зближення літальних апаратів.

Вже незабаром Повітряні Сили можуть відійти від "дідівських" методів керівництва польотами, маючи на озброєнні новітні зразки саме українських підприємств. До речі, ними давно цікавляться за кордоном і вже зараз готові купувати.

Звичайно, нове озброєння для військового аеродрому коштує недешево – більше 15 мільйонів гривень. Однак це значно дешевше за подібні зразки засобів радіотехнічного забезпечення польотів закордонного виробництва. Та й модернізувати більше нема куди – обладнання 1975 року!

Шкода, що Україна, володіючи серйозним науково-технічним потенціалом, озброює армії третіх держав, не маючи грошей на свою власну. Тому і "пролітають" повз наші Збройні Сили і українські БТР-4, і танки "Оплот", і Ан-148. Тепер – черга за АКДП й РСП?..

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора.

НА МАРШІ

Кращі кілометри – практичні

У Вінниці, в Окремому полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України, молоді водії призову "Осінь-2010" здійснили 90-кілометровий марш колоною в рамках програми допідготовки водіїв автомобілів.



Під час маршу з водіями відпрацювали такі питання, як вихід машин з парку по тривозі у визначений район, огляд машин на зупинках, дії водія в колоні, усунення несправностей в ході маршу, дії при застосуванні противником зброї масового ураження, надання першої медичної допомоги при пораненнях, кровотечах, отруєннях та інших бойових ураженнях.

Екзамен на фахову придатність складали вісім молодих воїнів, які пройшли попередній курс теоретичного навчання, кваліфікаційне тестування та відповідну медичну комісію. Крім того, практичні навички водіння та експлуатації автомобільної техніки військовослужбовці закріплювали як у ході навчального процесу, так і під час проведеного кількома тижнями раніше 70-кілометрового маршу.

Основне завдання маршової підготовки – сформувати у молодих водіїв тверді практичні навички з водіння автомобілів в умовах, наближених до бойової обстановки, удосконалити здібності витримувати великі нервово-психічні навантаження, виховати у них любов до свого автомобіля та



впевненість в його надійній роботі і високих експлуатаційних якостях.

До 90-кілометрового маршу готувались як належить, адже подібні заходи є своєрідним іспитом не тільки для молодих водіїв, а й для інструкторів, офіцерів, прапорщиків, начальників різноманітних служб та відділів, які так чи інакше причетні до маршу колоною.

Продовження на 4 стор.

НОВИНКИ ОЗБРОЄННЯ

На озброєння прийнято радіолокаційну станцію кругового обзору

В рамках програми оновлення та модернізації озброєння і військової техніки Збройних Сил України Міністр оборони України Михайло Єжель 31 січня підписав наказ № 57 "Про прийняття на озброєння Збройних Сил України радіолокаційної станції кругового обзору СР-210", шифр "Дельта".

Даний документ підписано з метою забезпечення Збройних Сил України сучасними радіолокаційними станціями для берегової системи спостереження.

Радіолокаційна станція кругового обзору СР-210, шифр "Дельта", призначена для виявлення надводних та повітряних об'єктів (кораблів, катерів, літаків, безпілотних літальних апаратів, дельтапланів тощо), визначення їх координат, постійного отримання інформації про виявлені об'єкти, видачі інформації в цифровій формі для зовнішнього споживача або відображення інформації на моніторі робочого місця, а також рішення завдань навігаційного орієнтування і проводки суден у районах підвищеної небезпеки для плавання.

За своїми характеристиками РЛС кругового обзору СР-210, шифр "Дельта", сумісна з параметрами роботи інших РЛС Військово-Морських Сил ЗС України та має можливість сумісної роботи з апаратурою державного розпізнавання.

Згідно з наказом глави оборонного відомства, функцію служби забезпечення РЛС кругового обзору СР-210, шифр "Дельта", покладено на Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

За повідомленням Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.



ВИПУСК

Зимові випускники – загартованіші

Закінчення. Початок на 1 стор.

Шестеро вчорашніх курсантів успішно завершили навчання у видовому вузі. Позаду залишилися п'ять з половиною років опанування професією, а попереду на них чекають відповідальні посади інженерного профілю.

На урочистому мітингу з нагоди свята теплі слова привітання лейтенантам сказали голова державної екзаменаційної комісії, головний штурман – начальник штурманського управління авіації Командування Повітряних Сил генерал-майор Сергій Кушнір, начальник ХУПС генерал-лейтенант у відставці Віктор Ткаченко, начальник інженерно-авіаційного факультету полковник Юрій Миргород та інші.

– Хочу подякувати усім командирам, викладачам університету за добру підготовку військових авіаторів, яку мені було доручено оцінити. Що ж до самих винуватців урочистостей, то бажаю, перш за все, терпіння та наполегливості у подальшому навчанні на нових місцях служби. У добру путь! – зауважив генерал-майор Сергій Кушнір.

Щиро та по-батьківськи привітав молодих лейтенантів начальник Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба:

– Сьогодні випускники приєдналися до понад 125-тисячної армії вихованців видового вузу, серед яких чимало космонавтів, льотчиків-випробувачів, відомих фахівців протиповітряної оборони тощо. Не забувайте, де ви навчалися, і з честю пронесіть скрізь роки високе звання "кожедубівець". Можливо, згодом, хтось із вас обійме посади науковців та викладачів ХУПС. Тож, кажу вам до побачення але не прощаюся, – сказав він.



Право попрощатися із Бойовим Прапором університету за успішні показники в навчанні було надано лейтенанту Юрію Мусієнку.

Далі, за давньою традицією, представник православного духовенства отець Михайло окропив святою водою випускників та всіх присутніх на святковому заході.

До речі, географія подальших місць військової служби випускників шириться на Київську, Вінницьку, Миколаївську, Запорізьку та Харківську області.

Так, лейтенант Сергій Смирнов дуже радий, що служитиме на посаді старшого техніка у авіаційній бригаді Повітряних Сил, що в Миколаївській області. Адже у цій частині ведеться напружена бойова робота.

– У такій героїчній частині мені буде легше здобути армійський досвід, такий необхідний кожному офіцерові, аби "дорости" до генеральських погонів. Принаймні, зі свого боку я докладу усіх зусиль для досягнення мети, що я перед собою визначив, – поділився своєю мрією лейтенант Сергій Смирнов.

Дмитро Горбунов. м.Харків. Фото автора.

НАШІ СУСІДИ

Сотий стрибок у військовій кар'єрі

1 лютого в окремій аеромобільній бригаді Командування Сухопутних військ Збройних Сил України, що дислокується на Миколаївщині, відбулися перші в цьому році стрибки з парашутом.

Стрибки відбувались з висоти 600 метрів з вертольота Мі-8МТ 11-го полку армійської авіації, який входить до складу з'єднання. Виконання стрибкової програми почалося о дев'ятій ранку і завершилось о другій годині дня. Протягом цього часу "крилатими піхотинцями" було здійснено близько 350 стрибків.

Серед тих, хто виконував стрибки, були як досвідчені офіцери та військовослужбовці служби за контрактом, так і молоді воїни осіннього призову, кожен з яких виконав другий у своєму житті стрибок з парашутом.

Укладка парашутів відбулась напередодні. Тоді ж з молодими десантниками було проведено підсумкове в рамках передстрибкової підготовки заняття на парашутно-десантному комплексі.

Як розповів командир аеромобільного з'єднання полковник Костянтин Маслєнніков, його підлеглим цього року випала честь розпочати виконання стрибкової програми першими серед з'єднань та військових частин Збройних Сил України.





– Ми пишаємося тим, що першими з усіх частин та з'єднань аеромобільних військ розпочали стрибкову програму. І розпочали її непогано: незважаючи на мороз та вітер, десантники виконали стрибки без будь-яких пригод і з повним дотриманням заходів безпеки, – зазначив командир бригади.

Варто додати, що цього дня старшина розвідувальної роти бригади старший прапорщик Олексій Мірошников виконав свій сотий стрибок у військовій кар'єрі. Дізнавшись про це, командир з'єднання привітав "ювіляра" і побажав в подальшому вдало здійснити не меншу кількість стрибків.

За повідомленням Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.

НА МАРШІ



Кращі кілометри – практичні

Закінчення. Початок на 3 стор.

Саме за підсумками цього іспиту військовослужбовці призову "Осінь-2010" отримають допуск до самостійної експлуатації автомобільної техніки. Перед початком маршу провели перевірку готовності техніки, увесь задіяний особовий склад проінструктували щодо завдань та заходів безпеки. Рекогносцирувальна група провела розвідку маршруту, районів занять та регулювання. Маршрут обирався таким чином, щоб рух колони здійснювався по дорогах з різними дорожніми умовами. Для організації зв'язку та керування колоною на марші на кожен автомобіль виділили радіостанції.

Безпосередній особистий контроль за виконанням завдань маршу здійснювали, окрім керівного складу частини, водії-інструктори та екіпаж Військової інспекції безпеки дорожнього руху військової служби правопорядку.

Попри ретельну підготовку молодих водіїв, все ж таки дався взнаки брак досвіду у водінні великогабаритних вантажних автомобілів. Під час руху в колоні та маневрування помітними були деякі "непорозуміння" між водієм та технікою. Зокрема, при русі в колоні та маневруванні молодь не завжди враховувала великі розміри та масу автомобілів.

А в цілому, у ході маршу усі вправи та завдання, передбачені програмою допідготовки молодих водіїв, були виконані у повному обсязі. Жодних дорожньо-транспортних пригод та порушень правил дорожнього руху не відбулось, хоча метеорологічні умови були досить складними.

Олександр Олехнович. "Крила України".

Минулого тижня "Крила України" повідомляли, що Рада Безпеки ООН прийняла резолюцію про зміцнення Операції ООН у Кот-Д'Івуарі. Рада постановила направити до її складу додатково дві тисячі військовослужбовців. У цій же резолюції члени Ради заявили про готовність вжити заходів, в тому числі цілеспрямовані санкції проти тих, хто перешкоджає роботі миротворців. Про особливості виконання миротворчої місії українськими вертолітниками у Ліберії та Кот-Д'Івуарі в інтерв'ю з командиром 56-го окремого вертолітного загону полковником Петром Плісом.



ДОВІДКА "КУ":

Полковник Петро Пліс – військовий льотчик першого класу, льотчик-інструктор. Загальний наліт – понад 3600 годин. Має вислугу більше тридцяти календарних років. Неодноразово брав участь у миротворчих операціях, учасник бойових дій.

Місія триває

– Петре Даниловичу, визначений підрозділ 56-го окремого вертолітного загону ЗС України Місії ООН у Ліберії виконує завдання з оперативної підтримки у сусідньому Кот-Д'Івуарі. Відомо, що у штабі Місії ООН розглядалися варіанти зміни формату участі наших вертолітників в операціях підтримки місії ООН та терміну їхнього перебування у цій країні. У зв'язку з цим, які особливості виконання покладених на загін цього разу завдань?

– Так, згідно із рішенням Президента України, схваленим Верховною Радою України, резолюцією Ради Безпеки ООН, наказом Командувача сил ООН в Ліберії для виконання авіаційної підтримки до Республіки Кот-Д'Івуар зі складу загону введена група з 23 військовослужбовців і два вертольоти Мі-8 з відповідною технічною підтримкою. Сьогодні 56-ий овз забезпечує виконання завдань місії на ділянці західної Африки протяжністю більше 1000 кілометрів. Безумовно, це складне і дуже відповідальне завдання. Якщо в Ліберії ми літаємо вже роками і досконало знаємо всі особливості виконання завдань, то у Кот-Д'Івуарі багато неосвоєних маршрутів і посадкових майданчиків, на які доводиться здійснювати посадку з ходу, що вимагає від льотчика філігранної майстерності та чіткої, злагодженої роботи всього екіпажу.

Щодо зміни формату участі та терміну перебування українських льотчиків у Кот-Д'Івуарі, то відповідь на це питання скоріше знаходиться в політичній площині. На нас покладено виконання завдань за призначенням, а це – щоденна копітка робота всіх підрозділів вертолітного загону. Адже ми – військові представники нашої країни і намагаємося точно і в строк втілювати в життя рішення Президента України та Уряду, виконуючи накази вищого військового командування.

– Нещодавно у штабі Місії ООН відбувся брифінг начальника оперативного відділу місії ООН у Ліберії, в якому Ви брали безпосередню участь. Розкажіть, будь ласка, в якому форматі відбувалася зустріч та які питання стали темою для обговорення?

– У брифінгу взяли участь всі командири національних миротворчих контингентів сил Місії ООН у Ліберії. Під час заходу обговорювалися питання введення військ та проведення ротації в сусідньому Кот-Д'Івуарі. Зокрема, вирішувалися варіанти заміни наземної та авіаційної компоненти залучених миротворчих підрозділів сил Місії ООН, що виконують завдання у Ліберії. Йшлося про суто технічні питання. Відпрацьовувалися декілька варіантів проведення ротації нашої групи оперативної підтримки – повітряним та наземним способами. Або, як третій варіант, залишити все без змін. На сьогодні Рада Безпеки ООН уповноважила Генерального секретаря продовжити ще на місяць тимчасову передислокацію зі складу Місії ООН у Ліберії до складу Операції ООН у Кот-Д'Івуарі трьох піхотних рот і одного авіаційного підрозділу, що включає два військові вертольоти загального призначення. Рада також постановила відправити з Місії в Ліберії до Кот-Д'Івуару на чотири тижні три бойові вертольоти з екіпажами.

Окрім цього, відбулася зустріч віч-на-віч з командувачем сил Місії ООН у Ліберії, яка була ініційована нашою стороною. Під час цієї зустрічі обговорювалися питання внутрішньої безпеки табору, в якому базується український миротворчий контингент 56-го овз, і території, де розташована стоянка вертольотів та склади озброєння.

– На початку 14-ї ротації з України військово-транспортним літаком Іл-76 був доставлений відремонтований вертоліт Мі-24. Як Ви оцінюєте стан авіаційно-технічного забезпечення загону?

– Вперше за час миротворчих операцій було виконано перевезення авіаційної техніки військово-транспортним літаком Повітряних Сил ЗС України Іл-76МД. Після розвантаження та складання вертольота при введенні його в стрій в тандемі працювали спеціалісти інженерно-авіаційної служби нашого загону і представники ДП МО України "Авіакон". Сьогодні вертоліт повністю боєготовий та виконує завдання. Другим рейсом цього літака до загону було доставлено заключну партію авіаційно-технічного майна, яке необхідне для забезпечення підтримання в боєготовому стані вертольотів загону. Тож в цілому стан авіаційного забезпечення дозволяє здійснювати виконання завдань Місії ООН у Ліберії в повному обсязі.

– Відомо, що на підготовку першокласного військового льотчика витрачається чимало державних коштів. Проте грошове утримання миротворця-вертолітника продовжує залишатися беззмінним протягом останніх декількох років. На Вашу думку, чи відповідає існуючий рівень грошового стимулювання військових льотчиків-миротворців виконанню завдань за призначенням в миротворчій операції?

– На підготовку лише одного льотчика до рівня 2 класу необхідна копітка праця цілої армії льотчиків-інструкторів, техніків та інженерів, кухарів і лікарів. Це, як мінімум, 700 годин нальоту і 600 тисяч літрів авіаційного пального, що дорівнює 10 залізничним цистернам. Для підготовки льотчика 1 класу – ресурсні витрати ще більші. Дуже прикро за те, що підготовлені фахівці льотної справи, класні льотчики, яких готували протягом тривалого часу, вимушені через скруту і безвихідь залишати лави Збройних Сил та шукати кращої долі в приватних авіаційних компаніях. Таких випадків, на жаль, багато.

Держава начебто звернула увагу на цю проблему. В минулому році стали виплачувати грошову премію 55% від окладу всім військовослужбовцям, а окремою постановою Кабміну було затверджено постанову, згідно із якою льотному складу виплачується надбавка до 100% від грошового забезпечення. Це повинно було б зупинити потік тих, хто вирішив звільнятися, але досі ця постанова "живе" лише на папері.

Парадокс, але нашим миротворцям-льотчикам, після перетину кордону, надбавки не виплачуються взагалі. Адже ми виконуємо надто відповідальні завдання на території не лише Ліберії і Кот-Д'Івуару – літаємо за планом навчально-льотної підготовки, "натаскуємо" молодих льотчиків, щоб ті, отримавши відповідну класну кваліфікацію на "чорному континенті", могли через півроку, повернувшись в Україну, вдосконалювати льотну майстерність і ділитися безцінним досвідом. Все це негативно впливає на льотно-підйомний склад і стримує мотивацію до льотної роботи та участі у миротворчих місіях. Не секрет, що на сьогодні ситуація в Україні з підготовкою льотного складу до виконання миротворчих місій стоїть дуже гостро. Економимо тисячу – втрачаємо мільйони. По сумі зарплат, у порівнянні зі своїми українськими військовими колегами, миротворець залишається в невеликому плюсі. Але, ви розумієте, що у Ліберії, Кот-Д'Івуарі коефіцієнт ризиків та навантажень на льотний склад набагато більший ніж в Україні. Грошове утримання в іноземній валюті миротворчого персоналу, що знаходиться у Ліберії, залишається скромним. Наприклад, цивільні службовці місцевого аеропорту, які заправляють наші вертольоти пальним, не кажучи вже про екіпажі вертольотів у цивільній формі одягу, отримують значно більшу зарплатню ніж український військовий льотчик-миротворець. Це мимоволі змушує задуматись тут про меншовартість українських військових. Тому проблем морально-психологічного спрямування вистачає.

– Безпека польотів – питання № 1 для вертолітників-миротворців. Нині в Африці розпочався сухий сезон. На що звертається першочергова увага вертолітників при виконанні завдань у складних метеорологічних умовах?

– Безпека польотів в авіаційному підрозділі завжди на першому місці. В Ліберії ми літаємо за міжнародними стандартами, відповідно і рівень безпеки польотів та підготовки до них повинен бути високим. Виконувати польотні завдання доводиться в доволі жорстких погодних умовах. Це й високі температури під час сухого сезону, що сягають у середньому до +35, й показники видимості, що не перевищують 3-4 км. Такі метеорологічні умови є типовими для Африки у цю пору року. Під час виконання польотного завдання за таких умов створюється доволі суттєве навантаження на всіх членів екіпажу, що вимагає мобілізації професійних, морально-ділових та фізичних якостей льотчиків.

На сьогодні у складі вертолітного загону виконують завдання 36 льотчиків, з яких дев'ятеро на початок ротації мали лише близько сотні годин нальоту. Такий підбір льотного складу, до якого увійшла чимала кількість лейтенантів-випускників 2009 року, набраний до вертолітного загону вперше за історію миротворчої місії. Сьогодні ці офіцери поки не мають класності. За час виконання миротворчих завдань у місії вони матимуть по 150 годин, і це дозволить їм скласти іспити на присвоєння кваліфікації "Військовий льотчик 3-го класу". Тож для нас головне буде виконати миротворче завдання з дотриманням всіх вимог безпеки польотів та підготувати молодь. Особовий склад, що вже протягом місяця виконанує миротворчі завдання Місії ООН у цій західноафриканській країн, заслуговує лише на добрі слова. Адже вдало виконане польотне завдання – заслуга не лише льотчиків. Це копітка робота й інженерно-технічного складу загону, підрозділів забезпечення польотів, взводу охорони та багато інших. Отже, особовому складу я вдячний за роботу, яку вони виконують попри непрості умови служби на Африканському континенті.

– Дякую за розмову.

Спілкувався Вадим Ковальов. Ліберія.

Фото Олександра Клименка.

ДО 440-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ



Петро Конашевич Сагайдачний

Продовження.
Початок у №№ 46-47, № 51-52, 1-2, 3, 4.

Сагайдачний прибув із Варшави у польський табір, розташований під Хотином, незадовго перед початком генеральної битви з силами Османа II. Козацького полководця з великими почестями зустрів сам головнокомандувач польської армії – віденський воєвода і гетьман Великого князівства Литовського Карл Ходкевич. Після обговорення деталей майбутньої битви Сагайдачний, у супроводі двох хоругов польського війська, переправився на лівий берег Дністра, щоб дістатися до козацького табору. Саме в цей період з досвідченим і загартованим у боях воїном сталася пригода, яка замало не коштувала йому життя. Розшукуючи Запорозьке Військо, Сагайдачний серед ночі натрапив на сліди кінських копит, які вивели його на вогні воєнного табору. Коли трохи розвиднілося, він зрозумів, що перебуває в турецькому стані. Сторожа одразу ж запримітила чужого. Розпочалась шалена погоня. Під несамовиті вигуки переслідувачів і зловісне дзижчання турецьких стріл Сагайдачний щодуху гнав коня до найближчого лісу. Вороги вже наблизились до нього, але він на повному ходу стрибнув з коня і зник у гущавині. Козацький ватажок цілий день блукав лісом, знемагаючи від глибокої рані в руку, заподіяної ворожою стрілою. Нарешті перед ним блиснуло плесо Дністра. Переправившись через ріку в районі Могилева (нині Могилів-Подільський), він добрався до своїх.

Прибуття Сагайдачного під Могилів збурило життя козацького табору. Запорожці почали відкрито проявляти незадоволення гетьманством Бородавки, який припустився деяких прорахунків у керівництві військом. Незабаром була скликана рада, на якій Сагайдачний розповів про своє посольство до Варшави, про щедрі обіцянки польського уряду. Звідусіль залунали вигуки козаків, які пропонували звести його на гетьманство. Так воно, врешті, і сталося – Петро Сагайдачний знову став гетьманом.

Досягнутий успіх Сагайдачний поспішив закріпити жорстокими заходами щодо скинутого гетьмана Бородавки. Закувавши його у кайдани, новий провідник козацького війська деякий час протримав його під вартою, а потім наказав стратити.

Звістку про усунення від влади непоступливого й незговірливого козацького гетьмана, поза всяким сумнівом, з великим задоволенням сприйняли у польській столиці. Незадовго до цього Сигізмунд III надіслав листа К. Ходкевичу, в якому недвозначно пропонував головнокомандувачу коронного війська вжити енергійних заходів, щоб скинути Бородавку з гетьманства і запропонувати кандидатуру більш "покладистого" Сагайдачного. У питанні щодо Бородавки інтереси Сагайдачного й польського уряду зійшлися. Проте одне діло – холодний розрахунок у політичній грі за найвищу владу в козацькому війську, а зовсім інше – моральне самоусвідомлення своїх учинків. Адже Бородавка був для Сагайдачного не тільки суперником, а й соратником у боротьбі за спільну справу. Докори сумління не залишали Сагайдачного аж до смерті.

Але все це було згодом. А тоді, отримавши гетьманську булаву, Сагайдачний усю свою енергію спрямував на вирішення невідкладних бойових завдань, зокрема на з'єднання козацьких сил з польським військом. Однак зробити це виявилося не так просто. Осман II твердо вирішив перехопити стратегічну ініціативу, тобто розгромити козаків ще до того, як вони підійдуть до польського табору під Хотин. Відбірні турецько-татарські сили цілодобово з лютим завзяттям насідали на козацьке військо. Через це перехід запорожців з-під Могилева в район Хотина, який тривав понад тиждень, був надзвичайно важким та виснажливим.

Уникаючи оточення і затяжних позиційних боїв, козаки "щасливо і зі славою боролися з турками", зуміли відірватися від переслідування і підійти до Хотина. За милю від фортеці вони розбили табір. А з настанням темряви Сагайдачний передислокував своє військо, наблизив його до Дністра, розташувавши поряд з польським табором.

Об'єднання козацьких і польських військ хоч і розлютило, але не збентежило Османа II, який не сумнівався у блискавичному і повному розгромі козацько-польських сил, бо чисельно його армія значно переважала супротивника (за деякими даними, турків і татар налічувалося понад 250 тисяч, запорожців – 40 тисяч, польське коронне військо мало 35 тисяч чоловік).

У нестримному бажанні якомога скоріше увінчати себе лаврами переможця Осман II навіть не дав війську перепочити (турки підійшли до Хотина на початку вересня). Він наказав атакувати противника, не згортаючи робіт із облаштування табору. Перший удар турки спрямували проти запорожців. Козацька піхота й кавалерія не тільки успішно відбили ворожий наступ, а й самі кинулися в контратаку, на завершальному етапі якої козаків підтримали окремі загони коронного війська. Запеклі бойові дії припинилися тільки з настанням темряви. Туркам було завдано помітних втрат. Так закінчився перший день битви.

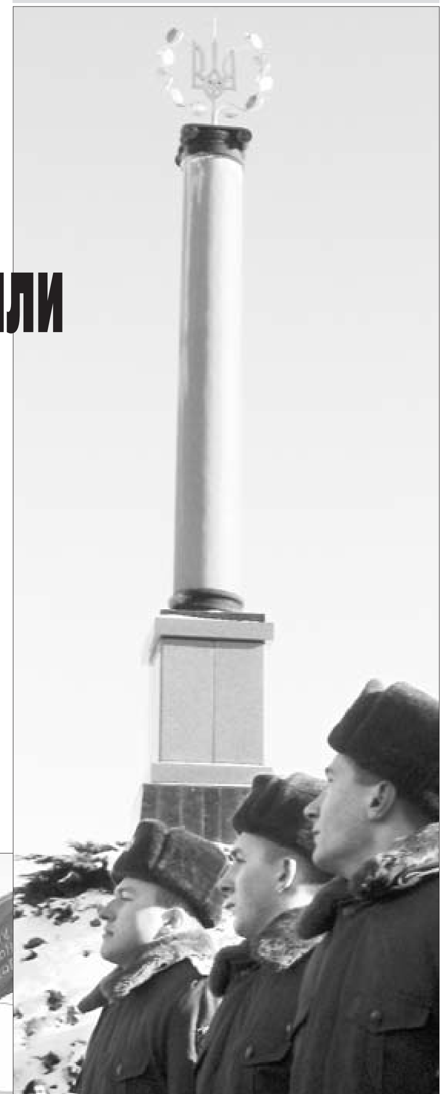
Безперечно, що вирішальну роль у перемозі польсько-козацьких військ у Хотинській війні 1621 року відіграли українські полки. Їх воєнна тактика, прекрасна бойова виучка, стійкість у бою і відчайдушна хоробрість стали для війська султанської Туреччини непоборною перешкодою. Під стінами Хотина усіма гранями засяяв талант Сагайдачного як полководця. Козацький гетьман продемонстрував блискуче тактичне мислення, бездоганне вміння керувати багатотисячними масами піхоти і кавалерії, нетрадиційні методи організації оборонних та наступальних операцій в умовах боротьби з чисельно переважаючим противником.

Далі буде.

З нагоди 93-ої річниці подвигу Героїв Крут 29 січня на однойменній, стилізованій під минувшину, залізничній станції відбувся мітинг-реквієм та покладання вінків і квітів до меморіалу "Пам'яті Героїв Крут". На мітингу були присутні народні депутати України, представники обласних органів влади, керівники органів місцевого самоврядування, представники громадськості та політичних партій, козацьких організацій, об'єднань офіцерів і ветеранів.

Чернігівські ліцеїсти вшанували пам'ять Героїв Крут

ПАМ'ЯТАЄМО



Вшанувати пам'ять загиблих молодих українських патріотів – курсантів військової школи ім. Б. Хмельницького, студентів Київського університету та гімназистів, прибула студентська молодь з Волині, Львівщини, Київщини, Тернопільщини, Чернігівщини та інших областей країни.

2-га рота вихованців Чернігівського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою несла почесну варту. Також ліцеїсти разом з курсантами Чернігівського юридичного коледжу Державного департаменту України з питань виконання покарань пройшли урочистим маршем повз меморіал Героїв Крут, віддавши шану їхній світлій пам'яті, честі, мужності й любові до Батьківщини. Як розповів начальник Чернігівського ліцею полковник у відставці Микола Шпак, ліцеїсти до меморіалу "Пам'яті героїв Крут" приїздять щороку, адже вони майбутні офіцери, і образ воїнів, які йшли на самопожертву заради захисту своєї держави – Української Народної Республіки, є для них яскравим прикладом мужності й самовідданого служіння Батьківщині.





Напередодні Дня пам'яті Героїв Крут вихованці ліцею також брали участь у проведенні години історичної пам'яті, яка проводилась у Чернігівській центральній міській бібліотеці ім. М.М.Коцюбинського, а також відвідали відкриття книжкової виставки у Чернігівській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. В.Г.Короленка.

Після закриття мітингу ліцеїсти, курсанти, студенти оглянули експозицію Меморіального комплексу "Пам'яті Героїв Крут", яка містить стилізовані під історичне минуле перон, потяг, у вагонах якого знаходяться експонати та документальні свідчення, "панцерку" – платформу з гарматою. Про бій під Крутами 29 січня 1918 року їм розповів історик, представник Українського інституту національної пам'яті у Чернігівській області Сергій Бутко.

Олександр Парій.
м. Чернігів.
Спеціально для "КУ".
Фото автора.

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

ХУПС відкриває двері

У Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба відбувся День відкритих дверей. Ознайомитися з умовами навчання і побутом курсантів видового вищого навчального закладу прибуло понад 400 ліцеїстів, школярів, студентів коледжів та їхніх батьків.



Тимчасово виконуючий обов'язки заступника начальника Харківського університету Повітряних Сил з навчальної роботи полковник Михайло Литвиненко провів коротку презентацію закладу. Зокрема, він поінформував гостей про науковий потенціал ВВНЗ, основні структурні підрозділи та особливості навчання на факультетах, а також про умови навчання у Військовому коледжі сержантського складу, що дислокується на території університету.

Цьогорічні випускники середніх навчальних закладів мали змогу ознайомитися з основними об'єктами інфраструктури ХУПС: курсантськими гуртожитками, навчально-тренувальними комплексами факультетів, електронним віртуальним тиром, багатоцільовим тренажерним комплексом вертольота Мі-8МТВ, клубом, їдальнею, тощо. Також гості поспілкувалися з офіцерами та курсантами університету.

На завершення екскурсії полковник Михайло Литвиненко підбив підсумки Дня відкритих дверей та відповів на численні запитання потенційних абітурієнтів.

За повідомленням Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.



Взяв хабар – сідай за грати

ЧЕСТЬ МУНДИРА

Хабарництво охопило всі сфери нашого життя і досягло такого рівня, що стало суспільно небезпечним. Протягом останніх декількох років на державному рівні реалізується низка нормативно-правових актів, які передбачають боротьбу з цим ганебним явищем. Відповідно до ст. 368 Кримінального кодексу України під поняттям хабарництво розуміють два склади злочинів: одержання хабара (ст.368 КК України) та давання хабара (ст. 369 КК України). Предметом одержання хабара є: майно (гроші, матеріальні цінності); право на майно (документи, що надають право на отримання майна, володіння, користування та розпорядження майном, а також документи, що надають право вимагати виконання зобов'язань матеріального характеру та ін.); будь-які дії майнового характеру (передача майнових вигід або відмова від них, відмова від прав на майно та інше). Оскільки одержання хабара є корисливим злочином, то предметом хабара не можуть визнаватись послуги, вигоди немайнового характеру (наприклад, сприяння просуванню по службі, схвальні характеристики і відгуки в засобах масової інформації тощо). Послуги немайнового характеру можуть визнаватись іншими особистими інтересами службової особи при зловживанні владою або службовим становищем і, за наявності інших необхідних ознак, можуть кваліфікуватися як зловживання владою або службовим становищем. Під "даванням хабара" необхідно розуміти передачу особисто або через посередників службовій особі матеріальних цінностей, права на майно, надання вигід майнового характеру за вчинення або не вчинення дій в інтересах хабародавця з використанням влади чи службового становища. Значна кількість громадян нашої країни готові давати хабарі. Такі люди не прагнуть звертатися із скаргами до правоохоронних органів, оскільки не впевнені у покаранні хабарників. Звертаються в міліцію тільки тоді, коли хабарник не виконав те, що обіцяв. Але з'ясовується, що вже запізно, адже викриття не буде повноцінним та не дасть ніяких результатів.

Не оминуло хабарництво і Збройні Сили України. Ця суспільно небезпечна "хвороба" негативно впливає на діяльність українського війська, підриває моральні засади військової служби. Військовослужбовці-хабарники негативно сприймаються в армії, а також у всьому українському суспільстві. Громадяни України втрачають довіру до людей в погонах і до держави загалом.

Переважна більшість військовослужбовців – це чесні та порядні професіонали, їм притаманна освіченість, морально-психологічна стійкість, відданість справі, громадянському обов'язку, вони обрали метою свого життя служіння народу і державі, здатні забезпечити захист суверенітету та незалежності держави. Знищити корупцію у військах за короткий термін неможливо. Але представники Міністерства оборони, Генерального штабу разом з правоохоронними органами, насамперед з особовим складом Міністерства внутрішніх справ, Службою безпеки України та Управлінням військової контррозвідки, що входить до її складу, розгорнули рішучу боротьбу з хабарництвом в армії. На жаль, незважаючи на всі заходи, які застосовуються правоохоронними органами всіх рівнів, забезпечуючи правопорядок у Збройних Силах України, все ж таки хабарництво не знищено. Наприкінці 2007 року майже щотижня суспільство через засоби масової інформації дізнавалось про затриманих хабарників у "формі" – представників військових комісаріатів, вищих навчальних закладів, підприємств військового відомства.

За минулі роки Міністром оборони було звільнено 250 військовослужбовців, які протягом тривалого часу займали посади керівників державних підприємств і госпрозрахункових організацій Міністерства оборони України, головною метою діяльності яких було отримання прибутку. Якщо для офіцера на меті – тільки отримання прибутку, а не бойова підготовка та служіння народу, то такий офіцер рано чи пізно перетвориться на "бізнесмена" і буде вимагати та отримувати хабарі. Така ситуація у військах не припустима, її треба виявляти та викорінювати, не приховуючи, одразу. Зокрема, 15 червня 2009 року співробітниками державної служби з боротьби з економічною злочинністю та відділом з боротьби із хабарництвом при вимаганні та отриманні хабара "на гарячому" був затриманий майор Збройних Сил України, військовослужбовець однієї з військових частин. Хабарі майор брав за позитивне вирішення питання при виплаті відпускних на час відпустки. З початку року сума отриманих хабарів склала понад 7000 гривень. Військовослужбовця затримали та помістили в ізолятор тимчасового утримання. Порушено кримінальну справу згідно із частиною другою статті 368 "Отримання хабара".

27 травня 2009 року відділом боротьби з корупцією УБОЗ ГУМВС України в Запорізькій області виявлено групу з корумпованими зв'язками, учасники якої вимагали та отримували хабарі за позитивне вирішення питання щодо звільнення призовників від проходження обов'язкової військової служби в Збройних Силах України. А саме 26 травня 2009 р. було задокументовано факт отримання заступником одного із військових комісарів РВК гр.М. хабара в розмірі 600 доларів США від гр.П. В подальшому, в цей же день, в приміщенні лікарні було задокументовано передачу гр.М. частини хабара в розмірі 100 доларів США лікарю-рентгенологу однієї з міських лікарень гр. З. за зміну параметрів рентгенологічного знімка стопи призовника гр. П., що в подальшому звільняє останнього від проходження обов'язкової військової служби в Збройних Силах України. Крім того, під час реалізації оперативних матеріалів було встановлено, що 20.05.2009 р. гр. З., знаходячись в приміщенні однієї із лікарень, отримала за участь в аналогічному злочині частину хабара в розмірі 500 грн. Отримані як хабар грошові кошти вилучені. У відношенні гр. М. порушена кримінальна справа за ознаками ст. 368 ч.2 КК України.

Відповідно до звіту про хід виконання в Міністерстві оборони та Збройних Силах України вимог Закону "Про боротьбу з корупцією" за три квартали 2010 року стосовно військовослужбовців і працівників Міністерства оборони України та Збройних Сил України складено 285 протоколів про корупційні правопорушення, що на 9 % більше ніж за аналогічний період минулого року (261 протокол). За результатами судових розглядів постановлено 271 судове рішення. За 14 протоколами судові рішення не прийнято. Коефіцієнт корупційних правопорушень на 1000 осіб за Міністерство оборони України та Збройні Сили України становить 1,61 (за аналогічний період минулого року – 1,05). Протягом 2010 року за поданням військової прокуратури Західного регіону до суду направлено 25 кримінальних справ про порушення вимог Закону України „Про боротьбу з корупцією". Про це сказав військовий прокурор Західного регіону полковник юстиції Павло Богуцький під час прес-конференції 21.01.2011 року. За словами Павла Богуцького, факти хабарництва у збройних силах Західного регіону є, в основному вони стосуються відстрочок від проходження служби в армії. В деяких справах про хабарництво суми хабарів невеликі. Але не в сумах справа, а в фактах про скоєння злочину. Ці діяння становлять суспільну небезпеку і формують негативні враження про Збройні Сили України, тому з ними необхідно боротися незалежно від сум. В армії можна і потрібно вирішувати питання без хабарництва.

З одного боку, такі повідомлення свідчать про те, що хабарництво та корупція існують у військовому відомстві і ще остаточно не викорінені. Але з другого боку, а це найбільш важливо, завдяки принциповій позиції керівництва українського оборонного відомства у боротьбі з хабарництвом в Збройних Силах України та тісній співпраці у цьому питанні з Генеральною прокуратурою, СБУ, МВС та військовою контррозвідкою почастішали факти затримання корупціонерів та хабарників. Це свідчить про те, що боротьба із злочинністю здійснюється більш ефективно та результативно.

Армія повинна пройти через процес подолання хабарництва та корупції, оскільки престиж військової служби в суспільстві повинно бути відновлено. Будь-які матеріали, що фіксують хабарницькі схеми, фінансові або економічні зловживання, необхідно невідкладно направляти до правоохоронних органів для ретельного розслідування та притягнення винних до відповідальності. Жоден факт хабарництва та корупції не повинен бути прихований. Всі розслідування мають бути проведені в максимально стислі терміни, і винні особи покарані відповідно до Закону. Принципова позиція органів прокуратури, судових органів допоможуть Міністерству оборони у боротьбі з хабарництвом та корупцією. Позиція Командувача Повітряних Сил Збройних Сил України щодо військовослужбовців-хабарників теж сувора та однозначна – звільнення з лав Збройних Сил України. Суспільство повинно знати, що армія не підтримує і викорінює ці ганебні явища.

Юрисконсульт юридичної служби Наталя Шкробот.

ПРОКУРАТУРА ПОВІДОМЛЯЄ

Афериста буде покарано...

Відомо, що військовослужбовці які звільнені у запас є підсилюючою опорою держави у невідкладній допомозі при виникненні військового конфлікту. У наш час деякі військовослужбовці, що займають впливові посади в силу своїх службових повноважень придумують складну схему "відмивання" коштів через приватних підприємців. При цьому, останні, добре розуміючи, що це афера, погоджуються на авантюру і свідомо дають використовувати свої документи та банківські рахунки, тим самим сприяють поширенню таких махінацій.



Військовою прокуратурою Вінницького гарнізону виявляються та розкриваються такі злочини, вчинені у сфері економічної та корупційної спрямованості, а винні особи, не зважаючи на намагання у будь-який спосіб приховати злочин та уникнути справедливого покарання за вчинене, потрапляють на лави підсудних.

Ось однією з таких справ є справа відносно резервіста, військовослужбовця запасу громадянина П. Громадянин, переслідуючи намір на незаконне отримання коштів за рахунок держави, в період проходження ним військових зборів, виготовив та подав до обласного військкомату підроблені документи.

Зміст вказаних документів полягав у тому, що громадянин П. нібито перебував у трудових відносинах з одним із СПД Вінницької області та що нібито щомісячно отримував від СПД заробітну плату.

За таких обставин громадянин П., проходячи військові збори, мав право на відшкодування середньомісячної заробітної плати за рахунок держави.

Згодом, на підставі поданих громадянином П. підроблених документів було нараховано та знято державні кошти у сумі близько 5 тисяч гривень, якими останній розпорядився на власний розсуд.

Стосовно афериста військовою прокуратурою Вінницького гарнізону було порушено кримінальну справу. В ході досудового слідства громадянин П. визнав свою провину і відшкодував державі отримані незаконним шляхом кошти. Справа вже направлена до суду. За вчинення подібного злочину кримінальним Кодексом України передбачається покарання у вигляді умовного позбавлення волі або штрафу.

Старший слідчий військової прокуратури капітан юстиції Артем Бігун.



Уманським ракетникам

Уманська зенітна ракетна бригада, де командиром полковник Сергій Антоненко, належить до числа підрозділів ПС ЗС України, які виконують бойове завдання з охорони повітряного простору держави. Щоденно на бойове чергування заступає більше 50 військовослужбовців частини, віддається бойовий наказ. Щодня у непростих умовах військовослужбовці зенітного ракетного дивізіону на бойових позиціях несуть бойове чергування. Власне, їм доручено прикриття важливих об'єктів держави...

Першого лютого особовий склад зенітної ракетної бригади Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил ЗС України відзначає 49-ту річницю з дня створення частини. Цього дня, звичайно, не можна не згадати про людей, які стояли у витоків її створення, хто своєю самовідданою працею і сьогодні продовжує славні традиції, що були закладені старшим поколінням захисників Вітчизни.

Свою історію військова частина розпочинає з 29 вересня 1961 року, коли командувачем Військ Київського військового округу генерал-полковником П.Кошевим було прийнято рішення в селищі Гончарівське, тоді ще Михайло-Коцюбинського району Чернігівської області, сформувати зенітно-ракетний полк – військову частину 55579, з метою більш надійного захисту повітряного кордону.

Полк формувався в період з листопада 1961 по січень 1962 року. Таким чином почався відлік історії існування частини.

Багато особистої праці у створення частини вклали учасники Великої Вітчизняної війни, у тому числі її перший командир підполковник Іван Лучкін, його заступник майор Микола Чебекін та начальник штабу підполковник Іван Осіпов. Під їх керівництвом особовий склад не тільки облаштовував місце розташування, але й наполегливо освоював новітні, на той час, зразки озброєння та бойової техніки.

Цікавим є такий факт. На початку 60-х років під час так званої Карибської кризи, коли міжнародна ситуація була настільки загострена, що керівництво держави було вимушене затримати чергове звільнення з лав Збройних Сил військовослужбовців, які вислужили встановлені строки служби, на загальних зборах особовий склад частини заявив про готовність продовжувати служити стільки, скільки цього вимагатиме Батьківщина. Свою відповідальність перед державою розуміли всі офіцери і солдати. Тому вони в короткі терміни освоїли зенітно-ракетний комплекс С-75. Всі підрозділи частини під час навчання за прискореною програмою отримали тверду добру оцінку із знання обладнання, правил експлуатації техніки та озброєння.

У період з серпня по жовтень 1962 року частина отримала бойову техніку і на державному полігоні "Ашулук" провела тактичні навчання з бойовою стрільбою, результати яких були оцінені на "добре".

Знаменним в житті військової частини став 1965 рік. Цього року 19 вересня частині було вручено Бойовий Прапор і Грамоту від імені Верховної Ради СРСР.

Відмінні показники в бойовому навчанні, несенні бойового чергування сприяли тому, що в 1970 році частині було довірено освоєння нового зразка бойової техніки – мобільного зенітного ракетного комплексу "Круг". Цього ж року частина перейшла на нову організаційно-штатну структуру і була переформована в зенітно-ракетну бригаду та підпорядкована Першій Гвардійській армії. 1971-й став роком становлення бригади – частина отримала нову бойову техніку, провела злагодження та

За часів Радянського Союзу особовий склад частини тричі освоював нові зразки бойової техніки, 26 разів брав участь в тактичних навчаннях з бойовими пусками ракет на державних полігонах.

успішно виконала завдання тактичних навчань з бойовою стрільбою на державному полігоні.

У 1972 році за високі показники в бойовому навчанні бригада нагороджена Грамотою і Ювілейним почесним знаком Президії Верховної Ради Міністрів СРСР.

Новий етап в історії частини розпочався в 1986-1987 роках. Військовослужбовцям бригади випала велика честь ще один раз освоювати нові зразки озброєння. У ці роки частина отримала нову зенітно-ракетну систему С-300В1, особовий склад пройшов перепідготовку і заступив на бойове чергування. Справжніми наставниками для молодших офіцерів, опорою в підтриманні постійної бойової готовності техніки та озброєння у ті, вже далекі роки, стали підполковник Анатолій Ускорцев, майори Володимир Палевич та Олег Гребінь.

З проголошенням незалежності України для особового складу бригади почався новий етап в історії розвитку. 19 січня 1992 року особовий склад частини склав Військову присягу на вірність Українському народові.

За роки існування частини в ній проходили службу багато офіцерів, які згодом зайняли високі посади в МО України, Генеральному штабі ЗС України та інших структурах. Частина пишається своїми офіцерами, які за багаторічну службу змогли досягти великих успіхів у військовій справі. Зокрема, це генерал-майор Віктор Джунь – перший заступник начальника Головного штабу Військ Протиповітряної оборони Збройних Сил України, в частині займав посади від начальника розрахунку до начальника штабу 2-го підрозділу, генерал-майор Михайло Черненок – начальник управління оборонного планування – заступник начальника Головного штабу Сухопутних військ Збройних Сил України; полковник Едуард Зюзін – начальник відділу оборонного планування Повітряного командування "Центр", займав посади офіцера наведення, заступника командира батареї 3-го підрозділу, командира батареї управління, начальника командного пункту, командира 1-го підрозділу; полковник Віктор Возний – начальник відділу озброєння Повітряного командування "Центр", досягнув значних успіхів на посадах офіцера наведення, заступника командира батареї, командира батареї 1-го підрозділу, старшого інженера служби РАО, командира 1-го підрозділу.

Одними з найважливіших для частини стали перші стрільби в складі Збройних Сил України. В 1997 році, коли бригадою командував полковник Іван Коваль, на державний полігон "Чауда" виїхав 1-й дивізіон під керівництвом підполковника Бориса Доценка. Організовував підготовку техніки до бойових пусків тоді ще заступник командира бригади з озброєння підполковник Олександр Борисюк. Тактичні навчання з бойовою стрільбою були оцінені на "добре". В підготовці та проведенні бойових стрільб брав участь ветеран частини майор запасу Володимир Палєвич. І сьогодні в строю бригади продовжують службу учасники перших пусків підполковники Ігор Комовський, Анатолій Ускорцев, майори Ігор Ковальчук, Олександр Кравченко.

Протягом 1994-1998 років бригада була передислокована до м. Умань, де до сьогодні з честю виконує бойові завдання з охорони повітряних кордонів України. Керував цим складним процесом командир бригади полковник Іван Коваль, який на своїх плечах виніс всі труднощі передислокації, який своєю енергією та наснагою надихав особовий склад частини.

Першим підрозділом, що передислокувався до міста Умані, був 3-й окремий зенітний ракетний дивізіон під командуванням підполковника Олександра Борисюка. В цей період новий колектив проходить становлення, і велика заслуга у згуртуванні військового колективу заступника командира бригади з виховної роботи полковника Миколи Вихристюка.

Передислокація частини до м. Умань затягнулася на три роки, велика кількість класних фахівців основних бойових спеціальностей, в першу чергу офіцерів, вирішували питання про перехід до інших частин. На їх місце прийшли люди, які вперше зіткнулися з бойовою технікою, прийшли молоді офіцери з військових навчальних закладів, які, як кажуть, ще не "нюхали пороху".

В таких важких умовах у 1997 році 1-ий дивізіон частини під керівництвом підполковника Бориса Доценка успішно виконав бойові пуски на полігоні "Чауда", довівши всім скептикам, що частина існує як боєготовий, згуртований військовий організм, здатний виконати всі поставлені бойові завдання.

Після повернення з навчань особовий склад приступив до облаштування території частини. На новому місці дислокації необхідно було розгорнути медичний пункт. Це завдання успішно виконували майор запасу Степан Хмара, старший прапорщик запасу В'ячеслав Бесараб. В подальшому розвитком медичного забезпечення з успіхом займалися майори запасу Микола Побережний, Юрій Мельник та старший прапорщик запасу Василь Стародуб.

При переїзді до міста Умань одним з найскладніших завдань було розгортання елементів парку, розміщення техніки та підтримання її в боєздатному стані. В цьому питанні великий внесок зробили майори запасу Ігор Моісеєв, Сергій Михайлов.

У створенні та підготовці до постійної діяльності продовольчого складу беззаперечна роль на той час начальника складу прапорщика Василя Зайка, в створенні та розвитку підсобного господарства – прапорщика Андрія Нагорного. А в подальшому вдосконаленням підсобного господарства успішно займався старший прапорщик запасу В'ячеслав Струминський.

Наступний, 1998 рік, став роком закінчення передислокації частини до міста Умань, налагодження системи несення бойового чергування на нових бойових позиціях, активної роботи із згуртування військового колективу. І одним з кращих оперативних чергових на той час був майор запасу Сергій Кирилюк, котрий передав свій досвід, знання і уміння оперативним черговим, які сьогодні відмінно несуть бойове чергування. Це такі офіцери, як капітани Дмитро Кляхін, Євген Анцибор, Ігор Сушкевич.

В 1999 році на державному полігоні "Чауда" пройшли тактичні навчання з бойовою стрільбою зенітно-ракетного комплексу С-300В1 в складі бригади. До навчань було залучено командний пункт бригади (начальник – майор запасу Олександр Антонець), 2-ий зенітно-ракетний дивізіон (командир – майор Юрій Урсакій) та 3-ій зенітно-ракетний дивізіон (командир – майор Павло Оріховський). Кращим при виконанні бойових пусків був визнаний 2-ий зенітно-ракетний дивізіон. Бригада отримала оцінку "добре". Участь у підготовці та проведенні бойових пусків на посаді начальника штабу бригади брав підполковник Петро Лавренко.

Морально-психологічне забезпечення бойових пусків організовував та проводив підполковник запасу Василь Товстик. Питаннями енергетичного забезпечення займався підполковник запасу Олександр Білик. Успішними бойові пуски стали можливі внаслідок копіткої праці військовослужбовців, котрі і сьогодні продовжують службу в частині, – це підполковник Анатолій Ускорцев, майори Олег Гребень, Петро Любич та Анатолій Литвин.

Двічі військовослужбовці та техніка частини представляли міць Збройних Сил України на військових парадах у столиці України місті Київ і двічі зарекомендували себе якнайкраще.

В 1998 році на військовому параді до Дня незалежності по центральній площі столиці проходила техніка технічного підрозділу, котрим командував підполковник запасу Анатолій Ковбасюк. У 2001 році зенітно-ракетний комплекс С-300В1 представляла техніка 2-го зенітно-ракетного дивізіону під командуванням підполковника Олега Горобця. Головна заслуга якісної підготовки техніки до військових парадів – висококопрофесійна ратна праця заступника командира частини з озброєння підполковника запасу Михайла Кравецького, начальника автомобільної служби, майора запасу Бориса Гасіци. І сьогодні продовжують сумлінно виконувати обов`язки військової служби ті, хто брав участь у військових парадах, зокрема майор Павло Кормільцев, сержант Сергій Федоров.

З 2001 року об'єднаннями, у склад котрих входить бригада, командує генерал-лейтенант Олександр Хрус, який завжди приділяв велику увагу частині, підтримував ініціативи командування частини, йшов назустріч у вирішенні проблемних питань, надавав допомогу в питаннях забезпечення. Значною мірою саме завдяки його підтримці особовий склад зміг досягти того, що бригада гідно оцінюється вищим командуванням Повітряних Сил Збройних Сил України.

В 2004 році частина була передислокована до нового військового містечка, де в найкорот-



Командир зенітної ракетної бригади полковник Сергій Антоненко.

ші терміни були проведені великі обсяги ремонтних робіт. Ці досягнення стали можливими завдяки наполегливій, натхненній праці багатьох військовослужбовців та ветеранів, зокрема командира 2-го дивізіону підполковника запасу Валерія Галагуза, начальника служби радіаційного, хімічного та бактеріологічного захисту майора запасу Сергія Ярового.

- 49

Значний внесок в облаштування військового містечка зробили начальник речової служби бригади капітан запасу Валерій Кондратюк, начальник розрахунку технічного підрозділу капітан запасу Віктор Панченко.

У 2003 році бригада брала участь в проведенні огляд-конкурсу спортивно-масової роботи, за результатами котрого частина була визнана однією з найкращих у Повітряних Силах Збройних Сил України. Значний вклад в створення та розвиток спортивної бази частини зробили полковник запасу Олександр Борисюк, майор запасу Михайло Бесараб. Цей досвід був дуже корисний при проведенні огляд-конкурсу спортивно-масової роботи у 2005 році, чимало зусиль до організації якого доклав заступник командира частини майор Ігор Дорошко.

Протягом 45-річної історії з`єднання було і залишається одним з найкращих серед частин протиповітряної оборони. І в цьому чимала заслуга ветеранів частини, які плідно передавали досвід молодому поколінню військовослужбовців. Серед них в цей урочистий день потрібно згадати підполковника запасу Юрія Торгала, майорів запасу Володимира Мазура, Миколу Солов`я, котрі займалися питаннями зміцнення військової дисципліни, підтримання здорового морально-психологічного клімату у військових колективах, начальника служби пально-мастильних матеріалів майора запасу Ігоря Пугача, начальника відділення кадрів та стройового майора Петра Борейка, старшого помічника начальника оперативного відділення майора Олега Потапенка, заступника командира 3-го підрозділу з озброєння майора Віктора Бобровицького, командира взводу спеціальних машин старшого прапорщика Сергія Аншера. Жодне державне чи професійне свято, урочистості з нагоди складання Присяги не проходять без участі ветеранів частини, адже моральні цінності, здобуті ветеранами частини, і сьогодні не втратили свого значення.

Не можна обійти увагою і таких ветеранів частини, як старші прапорщики запасу Сергій Борейко, Микола Нечипоренко, Олександр Качур. Зразково виконував обов`язки начальника складу ракетно-артилерійського озброєння прапорщик запасу Олександр Дячук. Протягом всього періоду своєї служби справжнім фахівцем був начальник таємної частини старший прапорщик запасу Станіслав Карпенко. Прикладом високого професіоналізму залишаються старші прапорщики запасу Ігор Кишлян, Василь Карасюк та Григорій Кабак.

Військовослужбовці частини під командуванням полковника Сергія Антоненка з честю продовжують славні традиції попередників.

Своєю самовідданістю та професіоналізмом добилися справжнього авторитету в колективі підлеглі начальника оперативного відділення підполковника Ігоря Вертіля – майор Володимир Кирпилянський і капітан Роман Гарячий. Вони відчувають велику відповідальність за доручену ділянку роботи. Маючи високі людські якості, ці офіцери ніколи не скаржаться на значне службове навантаження і, не рахуючись з часом, особистими проблемами, якісно виконують покладені на них обов'язки.

Теплих слів подяки заслуговує начальник восьмої служби частини капітан Станіслав Харук, який сумлінно та наполегливо ставиться до виконання службових обов'язків.

Як показує досвід, якою б грізною не була техніка та озброєння в Збройних Силах, вони не зможуть виконати поставлені завдання без добре навченого, дисциплінованого, патріотично налаштованого особового складу, що свідомо виконує Конституційний обов'язок.

Саме на вихованні цих якостей у військовослужбовців направлена вся службова діяльність офіцерів відділення з виховної роботи частини, яке очолює підполковник Олександр Дорофєєв. Багато в чому саме завдяки зусиллям офіцерів відділення з виховної роботи майора Ігоря Білана та капітана Василя Стефаніва в частині вдається підтримувати стабільний рівень військової дисципліни та морально-психологічного стану військовослужбовців.

В складних умовах виконують службові обов'язки військовослужбовці тилу частини під керівництвом підполковника Анатолія Ковальчука. Незважаючи на труднощі, вони вчасно та якісно виконують завдання матеріально-технічного забезпечення частини.

Добрі слова вдячності треба висловити медичним працівникам частини під керівництвом начальника медичної служби капітана Олександра Шиндера, а саме прапорщику Світлані Червенчук, старшому солдату Світлані Мельничук, сержанту Ларисі Меженній, за їх уважне та чуйне ставлення до людей, готовність у будь-який час прийти на допомогу хворим.

Щиро хочеться подякувати спеціалістам фінансово-економічної служби частини під керівництвом капітана Олександра Часовенка – старшим солдатам Світлані Святецькій, Олені Василик, Наталії Івченко.

Надійними помічниками в вирішенні питань підвищення бойової готовності бригади, організації бойового навчання, служби військ є заступники та начальники служб безпосереднього підпорядкування. Всі вони є шанованими і поважними офіцерами, що своєю працею досягли високого професіоналізму за відповідними напрямками діяльності. Це підполковник Ігор Дорошко, майори Сергій Чоповенко та Олександр Шиндер.

І так сталося, що єдиним підрозділом в частині, який з першого дня і до сьогодні безперервно, щоденно несе бойове чергування з охорони повітряних кордонів держави, є командний пункт частини, який очолює майор Руслан Гараба. Сьогодні тут утворився справжній колектив однодумців – офіцерів, прапорщиків, військовослужбовців за контрактом, солдатів, який здатний виконати і виконує всі поставлені перед підрозділом завдання. Одними з кращих військовослужбовців командного пункту є капітани Юрій Шевченко та Євген Анцибор.

Продовжують з честю примножувати славні традиції своїх попередників і військовослужбовці зенітних ракетних дивізіонів, які складають основну вогневу міць бригади.

Під керівництвом досвідчених командирів підполковників Володимира Онофрієнка, Сергія Ковальчука, майора Сергія Соболева особовий склад дивізіонів якісно виконує поставлені завдання. Зрозуміло, служба в дивізіонах нелегка, але завдяки плідній роботі командирів батарей майора Віктора Коваленка, капітана Сергія Ковпака, начальників розрахунків капітанів Віталія Залізняка, Ігоря Олійника сформовані дружні військові колективи, налаштовані на ефективну працю.



У 2006 році бригада увійшла до складу визначених частин та підрозділів як одна з найбільш боєготових. За підсумками 2007 року бригада зайняла перше місце серед зенітних ракетних частин Повітряних Сил ЗС України. У 2008 році бригаді присвоєно почесне найменування "Уманська", а особовому складу частини доручено представляти вид Збройних Сил України, Повітряні Сили, на параді з нагоди 17-ої річниці Незалежності України, у 2009 – з нагоди 18-ї. У 2010 році військовослужбовці частини приймали участь у військовому параді на честь 65-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Варто зазначити, що для військовослужбовців зенітної ракетної бригади це був уже п'ятий військовий парад. Вперше бригада брала участь у військовому параді в 1999 році. Представляючи на той час Війська Протиповітряної оборони України, військовослужбовці демонстрували не лише бездоганний стройовий вишкіл, а й велич та могутність грізної техніки, що знаходилась на озброєнні. В серпні 2001 року особовий склад бригади вдруге взяв участь у військовому параді в столиці України.



Особливе місце в системі бойового забезпечення бригади займає технічний дивізіон. Від злагоджених і умілих дій цього військового колективу залежить здатність частини вести протиповітряний бій.

В порівнянні з іншими дивізіонами тут найменша кількість офіцерів і прапорщиків. Його основу складають військовослужбовці контрактної та строкової служби. Але командиру дивізіону підполковнику Анатолію Литвину вдалося створити дружній колектив, у якому звичайним явищем є міцне військове товариство, взаємовиручка, бажання якнайкраще виконати поставлені перед підрозділом завдання. Одним з кращих військовослужбовців технічного дивізіону є капітан Роман Блажків.

Виконуючи вимоги Міністра оборони України, у зенітно-ракетній бригаді активізували роботу щодо комплектування військовослужбовцями контрактної служби. У зв'язку з тим, що зенітно-ракетна бригада має на своєму озброєнні складний зенітно-ракетний комплекс, вона одна з перших почала комплектуватися військовослужбовцями контрактної служби. На сьогодні більше 50% посад солдат і сержантів заміщено саме військовослужбовцями за контрактом, що складає близько 300 осіб.

Важливе місце в технічному забезпеченні бригади відіграє колектив роти обслуговування та ремонту під командуванням старшого лейтенанта Михайла Покиньбороди. Почуття відповідальності, професіоналізму, високої технічної майстерності є невід'ємною складовою життєдіяльності військовослужбовців цього підрозділу.

Особовий склад роти матеріального забезпечення, якою командує капітан Петро Каракада, постійно працює над вирішенням проблем тилового забезпечення частини. Це обслуговування складів, автотранспортне обслуговування. На всіх цих об'єктах працюють військовослужбовці РМЗ.

Не залишаються військовослужбовці частини осторонь загальноміських та загальнорайонних громадських заходів.

Активну участь військовослужбовці частини беруть і у військово-патріотичному вихованні молоді, співпрацюючи при цьому з усіма навчальними закладами та установами, двері бригади завжди відкриті для молоді. На базі частини постійно проводяться заняття з допризовної підготовки юнацтва, представники військової частини є постійними гостями як у вищих навчальних закладах, так і в школах міста Умань.

Командування бригади постійно підтримує зв'язки з ветеранами Збройних Сил, Військ ППО, військової частини, які завжди є жаданими гостями та постійно беруть активну участь у військово-патріотичному вихованні військовослужбовців.

Якби художника попросили написати портрет зенітної ракетної бригади ПвК "Центр" ПС ЗС України, йому б довелось використати кольори різних відтінків, адже тут служать люди різні. Але об'єднує їх усіх одне – самовіддане служіння Вітчизні.

Ірина Сизон.
Спеціально для "Крила України".
м.Умань.

ШПІОНАЖ

Китай открестился от копирования американских стелс-технологий

Представители министерства обороны Китая и военные аналитики опровергли версию о копировании американских технологий малозаметности, использованных в истребителе-бомбардировщике F-117 Night Hawk, и применении их в новом китайском боевом самолете J-20. Неназванный представитель министерства обороны заявил китайской газете People's Daily Online, что "иностранные СМИ не впервые клевещут на китайские технологии; нет смысла отвечать на такие спекуляции".



По словам китайского летчика-испытателя Сюя Юнлина (Xu Yongling), J-20 присущи такие технические характеристики, как способность совершать крейсерский полет на сверхзвуке и высокая маневренность, что стало возможно благодаря ряду технологических прорывов. "В отличие от предыдущих истребителей, таких как J-7 и J-8, действительно созданных на базе иностранных самолетов, J-20 является шедевром технологических инноваций Китая", – добавил Юнлин.

Пилот также отметил, что Китаю было бы бессмысленно использовать технологии F-117, которые являются устаревшими даже по сравнению с истребителями четвертого поколения и уже были устаревшими, когда этот самолет был сбит в Югославии во время военной операции НАТО. Кроме того, Китаю было бы очень сложно по обломкам F-117 воссоздать технологию производства материалов, использованных в этом самолете.

Главный редактор китайского журнала Aerospace Knowledge Ван Янянь (Wang Yanan) заявил, что F-117 вряд ли мог послужить источником вдохновения для создателей J-20 из-за значительных конструктивных различий самолетов разных поколений. "Несмотря на то, что F-117 имеет статус истребителя, он использовался как бомбардировщик из-за его невысокой скорости полета и ограниченных возможностей ведения боя. J-20 же, более напоминающий F-22 Raptor, создан для ведения воздушных боев на высокой скорости полета", – пояснил Янянь.

В середине января 2011 года хорватский адмирал Давор Домазет-Лосо, принимавший участие в военных действиях на территории бывшей Югославии, предположил, что Китай мог использовать технологии F-117A при создании J-20. Американский самолет был сбит в Югославии 27 марта 1999 года. По словам Лосо, китайские агенты активно скупали у сербских фермеров фрагменты F-117, по которым впоследствии могли быть воссозданы технологии, использованные в этом самолете.

Китай начал испытания истребителя пятого поколения J-20 в конце декабря 2010 года, а первый полет самолет совершил 11 января 2011 года. Самолет выполнен по аэродинамической схеме "утка" с высокорасположенным треугольным в плане крылом, сопряженным с фюзеляжем. Цельноповоротные кили имеют большой угол развала от продольной оси. Мотогондолы расположены по бокам фюзеляжа под крыльями. Технические характеристики J-20 пока не известны.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Чехия модернизирует азербайджанские "Дельфины" и "Альбатросы"

Чешская компания Aero Trade примет участие в модернизации учебно-тренировочных самолетов L-29 Delfin и L-39 Albatros, стоящих на вооружении ВВС Азербайджана, сообщает АПА. Предварительное соглашение между компанией и министерством обороны Азербайджана уже заключено. Кроме того, Чехия может заняться производством некоторых востребованных деталей на территории Азербайджана.

В настоящее время на вооружении ВВС Азербайджана, по данным Flightglobal MiliCAS, стоят 24 самолета L-29 и 12 L-39. Эти самолеты используются как в учебных целях, так и для выполнения боевых задач. L-29 и L-39, способные развивать скорость свыше 750 километров в час, могут нести на внешних точках подвески боевую нагрузку массой 240 килограммов и 1,2 тонны соответственно.

Ранее стало известно, что Азербайджан запланировал на 2011 год военные расходы на уровне 2,5 миллиарда манатов (3,1 миллиарда долларов). Это в 1,6 раза больше военного бюджета страны на 2010 год, который составил 1,6 миллиарда манатов. 1,1 миллиарда манатов в текущем году планируется потратить на модернизацию вооруженных сил за счет покупки новых вооружений и военной техники.

ПРОТИПОВІТРЯНА ОБОРОНА

Москву защитит С-500



Войска Воздушно-космической обороны, защищающие Москву и весь центр России, готовятся принять на вооружение новую зенитно-ракетную систему С-500. Об этом сообщило агентство "Интерфакс" со ссылкой на командующего войсками оперативно-стратегического командования Воздушно-космической обороны Валерия Иванова.

В настоящее время на вооружении российской армии стоят зенитно-ракетные системы С-300 и С-400. По словам Иванова, наряду с введением С-500 планируется увеличивать количество С-400. Кроме того, для охраны неба центральной России планируется задействовать новую систему "Панцирь-С".

Иванов отметил, что для войск Воздушно-космической обороны, где служит большое количество офицеров, имеет важное значение подготовка молодых офицерских кадров. По словам командующего, в настоящее время набор курсантов в военные вузы приостановлен в связи с избытком офицеров в армии. Однако, по сведениям Иванова, в ближайшее время набор курсантов будет возобновлен.

Оперативно-стратегическое командование Воздушно-космической обороны было создано летом 2009 года. Генерал-лейтенант Иванов возглавил это командование в ноябре 2010 года. До этого он был главой Дальневосточного объединения ВВС и ПВО.

Создание С-500 было анонсировано в 2009 году. Тогда было объявлено, что разработка нового зенитно-ракетного комплекса будет завершена к 2012 году. Позднее было объявлено, что С-500 примут на вооружение в 2015 году. Планируется, что С-500 будет компактнее и маневреннее С-400 и, в то же время, превзойдет его по способности отражать воздушное нападение.

ВИПРОБУВАННЯ

Индия проведет десять ракетных испытаний

Организация оборонных исследований и разработок (DRDO) Индии намерена провести в 2011 году десять испытательных запусков ракет разных типов, сообщает TNN. В частности, будут проведены испытания баллистических ракет Agni-I, Agni-II, Prithvi, Agni-V, сверхзвуковой крылатой ракеты "БраМос", ракеты класса "воздух-воздух" Astra,баллистической ракеты подводных лодок K-15 Sagarika и противоракеты AAD.

По данным DRDO, основное внимание будет уделено первому запуску Agni-V, способной поражать объекты противника на расстоянии до пяти тысяч километров. Agni-V, способная нести ядерный боезаряд, создана на базе баллистической ракеты Agni-III. Она станет первой мобильной индийской ракетой контейнерного запуска. Согласно утверждениям индийских военных, Agni-V сможет поражать объекты на территории Китая.

В середине января 2011 года Индия планировала провести запуск баллистической ракеты Sagarika, однако испытания были перенесены на конец месяца. Как ожидается, K-15 будет запущена в ближайшее время. Пуск новой ракеты будет произведен с подводного стенда, практически точной копии подводной лодки.

НА ОЗБРОЄННЯ

ВМФ России получит новую подлодку в конце 2011 года

ВМФ России получит новую многоцелевую атомную подводную лодку четвертого поколения "Северодвинск" проекта 885 "Ясень" в конце 2011 года, сообщает РИА "Новости" со ссылкой на представителя КБ "Малахит", разработчика проекта подлодки. В настоящее время АПЛ проходит швартовые испытания и готовится к заводским ходовым, которые начнутся в мае 2011 года. Как ожидается, летом подлодка начнет испытания систем вооружения.



Закладка АПЛ "Северодвинск" состоялась в 1993 году. В декабре 2009 года сообщалось, что подлодка приступит к швартовым испытаниям до конца года. АПЛ "Северодвинск" является головной лодкой проекта "Ясень". В настоящее время на судостроительном предприятии "Севмаш" ведется строительство второго корабля проекта 885 – "Казань", который был заложен 24 июля 2009 года. Эта подлодка строится уже модернизированной по проекту "Ясень-М".

Изначально планировалось, что ВМФ России получит 30 атомных подлодок проекта "Ясень", однако сейчас речь идет лишь о шести кораблях. Ранее планировалось, что "Северодвинск" будет передан ВМФ до конца 2010 года. Длина корпуса подлодок проекта "Ясень" составляет 119 метров, а водоизмещение – 13,8 тысячи тонн. Автономность плавания подлодки составляет сто суток.

АПЛ могут развивать скорость до 31 узла и будут оснащены десятью торпедными аппаратами калибра 650 и 533 миллиметра, а также 24 ракетными установками для ракет типа "корабль-корабль" и "корабль-земля". Крылатые ракеты повышенной дальности будут частью вооружения новой российской атомной субмарины.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ПЛАНИ

Росія в 2011 році планує збільшити число космічних запусків

У 2011 космічному році Росія планує збільшити число запусків ракет-носіїв більш ніж на 50 відсотків, з 31 до 48 пусків, повідомив голова Роскосмосу Анатолій Пермінов на зустрічі з головними редакторами російських ЗМІ.

"На 2011 рік запланований запуск 48 ракет-носіїв, у минулому році Росія виконала 31 такий пуск. У році, що почався, заплановано 9 пусків за програмою Міжнародної космічної станції – 4 пілотованих "Союзу" та 5 вантажних "Прогресів", – уточнив глава Роскосмосу.

Крім того, за його словами, буде доведена до 24 постійно функціонуючих космічних апаратів орбітальне угруповання ГЛОНАСС. Належить також ухвалити програму розвитку системи до 2020 року.

"У жовтні 2011 року відкриється" вікно "для запуску міжпланетної станції" Фобос-Грунт ", – зазначив Пермінов.

За його словами, керувати цією станцією допоможуть Україна і Європа.

"Зараз активно відновлюється вимірювальний пункт в Євпаторії, через який буде здійснюватися управління станцією, коли вона віддалиться від Землі на відстань понад 1 мільйон кілометрів", – повідомив глава Роскосмосу.

Пермінов додав, що протягом року належить затвердити проект створення космічної системи "Арктика", поставити в експлуатацію запущений на початку цього року метеорологічний супутник "Електро-Л".

Протягом року будуть запущені супутники дистанційного зондування Землі "Ресурс-П" і "Канопус-В", розпочнеться будівництво космодрому Східний в Амурській області, буде виконано перший пуск ракети-носія "Союз-СТ" з космодрому Куру у Французькій Гвіані.

Говорячи про міжнародне співробітництво в космосі, Пермінов зауважив, що протягом року Роскосмос планує підписати угоди з Ізраїлем, В'єтнамом, Нігерією, Білоруссю, Саудівською Аравією та Венесуелою, передає РІА "Новости".

В УМОВАХ КРИЗИ

Європейське космічне агентство заморозить всі додаткові космічні програми

У прес-службі Європейського космічного агентства кажуть, що в поточному 2011 основні сили відомства будуть кинуті на роботу за програмою МКС. Разом з тим, в ЄКА кажуть, що через важку обстановки в європейській економіці агентство змушене заморозити всі додаткові витрати, які раніше перебували під питанням і зосередитися на виконанні повністю затверджених програм, пише CyberSecurity.

Паралельно з цим, відомство вибере нову раду директорів, відповідальних за управління всією науковою діяльністю ЄКА. У червні минулого року космічне агентство затвердило програму реорганізації, відповідно до якої тут повинні були з'явитися нові відділи, що відповідають за організацію польотів астронавтів у космос, відділ управління оперативною діяльністю, а також допоміжний відділ, який буде займатися різними закупівлями, доставкою обладнання, взаємодією з європейськими науковими та промисловими організаціями.

Зараз в ЄКА говорять, що найбільш масштабні програми співробітництва реалізуються з німецьким аерокосмічним центром та навчальними закладами Німеччини. Глава ЄКА Жан-Жак Дорден раніше заявляв, що в березні пройде розширене засідання космічного агентства, де буде затверджено комплекс заходів щодо розвитку європейської космічної системи Галілео.

З найбільш значних завдань на 2011 рік Дорден виділяє запуск європейського вантажного космічного корабля ATV, який планується здійснити 15 лютого, початок розробки системи передачі даних EDRS (EuropeanDataRelaySatelliteSystem), а також два запуски російської ракети Союз і нової європейської Вега, які повинні пройти з космодрому Куру в Південній Америці в серпні або вересні цього року.

Дорден зазначив, що крім усього цього, у ЄКА були на розгляді кілька перспективних науково-космічних проектів, але від них довелося відмовитися через фінансові причини. Крім того, вузькі рамки бюджету змушують ЄКА переглядати контракти з низкою підрядників, зокрема з Arianespace, щоб хоча б по деяких напрямах знайти резерви. Дорден зазначив, що з одного боку агентство виявилося в складній фінансовій ситуації, а з іншого саме зараз процес витрат відомства прозорий і об'єктивний як ніколи раніше.

У директораті ЄКА заявляють, що якщо вдасться виявити якісь фінансові резерви, то зекономлені гроші, швидше за все, будуть пущені на розвиток діяльності Європи за програмою МКС, так як раніше Європа підтримала новий 5-річний план роботи на МКС.

"Зараз перед нами стоїть завдання зрозуміти хто і що саме фінансує", – говорить Дорден. У той же час він заявив, що незважаючи на складну обстановку, за останні місяці жодна з європейських країн, що входять до ЄКА, не заявила про одностороннє скорочення фінансування спільних програм.

Згідно раніше затвердженого бюджету, в цьому році ЄКА витратить 4 млрд. євро, що на 6,6% більше, ніж у 2010 році, причому більша частина космічних програм – це розвиток того, що було розпочато в 2010 році або навіть раніше.

НОВИНИ

Японський автоматичний вантажний корабель HTV-2 – в складі МКС



22 січня до МКС з космодрому Танегасіма був запущений японський автоматичний космічний вантажний корабель HTV-2.

27 січня HTV-2, після шестиденного автономного польоту, наблизився до Міжнародної космічної станції.

Після того, як Центри управління польотами Х'юстона і Москви (м. Корольов, Московської обл.) погодили готовність до виконання операції, захоплення HTV-2 за допомогою канадського маніпулятора станції "Канадарм-2" з відстані близько 10 метрів успішно виконала бортінженер МКС американка Кетрін Колман.

Через три години після механічного захоплення за допомогою цього ж станційного маніпулятора вантажівка була встановлена на нижній порт американського модуля "Гармоні". Операції зі стикування корабля виконав бортінженер італієць Паоло Несполі.

Японський автоматичний космічний вантажний корабель HTV-2 доставив на станцію близько 5,3 тонни вантажів.

Японці будуть ловити космічне сміття в рибальські сіті

Японське космічне агентство JAXA займеться чищенням орбіти Землі за допомогою гігантських металевих мереж, повідомляє Asahi.

В даний час агентство уклало контракт з компанією NittoSeimo, одним з найбільших виробників риболовних сітей Японії. Повідомляється, що ця компанія останні 6 років працювала над технологією плетіння металевих сіток. Як матеріал вчені компанії використовували посріблені металеві нитки.

Планується, що сітка з лінійними розмірами в декілька кілометрів буде виводитися на орбіту на борту спеціального супутника. Там вона буде розгортатися за допомогою встановленого на апараті маніпулятора. Після того, як сітка набере достатньо сміття, вона буде від'єднуватися.

Взаємодія з магнітним полем Землі призведе до того, що мережа разом із зібраними уламками космічних апаратів з часом увійде в щільні шари атмосфери. Під час падіння сітка згорить разом зі сміттям.

В даний час проблема космічного сміття є актуальною для всіх держав, космічні апарати яких працюють на орбіті. Об'єднане стратегічне командування США спостерігає за більш ніж 19 тисячами фрагментів космічного сміття. Проте розрахунки показують, що в даний час на орбіті може бути до 600 тисяч об'єктів розміром понад одного сантиметра, пише Lenta.ru.

МІНІ-СУПУТНИКИ

В кінці року планується запустити перший ізраїльський наносупутник

На космічній конференції імені Ілана Рамона ізраїльська асоціація з міні-супутників повідомила про завершення складання першого ізраїльського наносупутника. Мова йде про унікальний апарат вагою 3,5 кг.

У найближчі місяці буде проведене всебічні випробування в умовах вакууму, включаючи ударні і вібраційні випробування всіх вмонтованих у нього систем і підсистем.

Згідно з планом, запуск супутника відбудеться в кінці 2011 року. Він буде рухатися по геліоцентричній орбіті на висоті близько 650 км і виконає випробування різних матеріалів для космічної промисловості, а також функціонування нового атомного годинника. Будуть також проведені випробування матеріалів, якими покриті сонячні батареї супутника з метою перспективного їх використання для будівництва КА, передає www.zman.com.

АМБІЦІЇ

"Білку-2" відправлять у космос навесні

Перший заступник голови Президії НАН Петро Витязь оголосив, що Білорусь знову спробує обзавестися своїм супутником в космосі вже в березні-квітні.

За його словами, комплексне випробування супутника знаходиться на завершальній стадії.

Представник НАН сказав, що за планом супутник намічали запустити в першому кварталі нинішнього року. "Однак коридор дозволяє нам відкласти запуск на місяць. Якщо все пройде успішно, то запуск буде в березні, якщо ні – то в квітні", – додав Петро Витязь, повідомляє БелТА.

НА СЛУЖБУ НАУЦІ

Новий біосупутник "Біон" буде запущений в 2012 році

Найбільший російський розробник і виробник ракет-носіїв середнього класу – самарський "ЦСКБ-Прогрес" – має намір в 2011 році завершити складання, а в 2012 році забезпечити запуск нового біосупутника "Біон", розповів генеральний директор "ЦСКБ-Прогрес" Олександр Кирилін в інтерв'ю на сайті Роскосмосу.

"Лінія наукового космосу у нас представлена апаратами "Біон"і "Фотон". Черговий "Біон-М" – космічний апарат з вивчення біологічного впливу на живі організми – ми повинні виготовити в 2011 році, а в 2012 запустити", – зазначив Кирилін.

За його словами, космічний апарат "Біон-М" призначений для проведення в орбітальному польоті фундаментальних і прикладних досліджень з космічної біомедицини та біотехнології з поверненням результатів експериментів на Землю. Проект здійснюється в інтересах вдосконалення системи медичного забезпечення тривалих пілотованих польотів і діяльності людини в екстремальних умовах.

Планується, що на борту космічного апарата буде перебувати 45 мишей і 8 монгольських мишей-піщанок, а також 15 тритонів і равликів. Крім того, на "Біоні" передбачається запустити 30-40 мікроорганізмів і вищих рослин. Вся живність перебуватиме в умовах невагомості близько 30 діб. Раніше були здійснені 11 успішних запусків апаратів серії "Біон". В організації медико-біологічних експериментів на їх борту брали участь наукові організації США, Німеччини, Канади, Нідерландів, Польщі та Чехії, передає РІА "Новости".

Також "ЦСКБ-Прогрес" має намір в 2011 році завершити складання і забезпечити запуск нового супутника дистанційного зондування Землі "Ресурс-П", який дозволить отримувати інформацію в повній кольоровій гамі та інфрачервоному діапазоні.

"У 2011 році ми плануємо завершити складання і забезпечити запуск двох нових космічних апаратів, у тому числі"Ресурс-П", так званий"перспективний". Його унікальність – у наборі сканерів та встановлення трьох знімальних систем, які дозволять отримувати інформацію на Землі не в трьох кольорах, як зараз, а в повній кольоровій гамі та ближньому інфрачервоному діапазоні", – дооав Кирилін.

Space Inform
Подготовлено по материалам информационно-аналитического центра "СПЕЙС-ІНФОРМ"
www.space.com.ua

Первый турбовинтовой

Одиннадцатого февраля 1956 года совершил первый полет десантно-транспортный самолет Ан-8 с ТВД ТВ-2Т. Пилотировал машину экипаж Я.Верникова.



В октябре 1953 года конструкторскому бюро Олега Антонова было поручено создание военно-транспортного самолета, предназначенного для перевооружения советской авиации более грузоподъемными и скоростными машинами. Это задание оказалось по силам молодому коллективу, который с увлечением принялся за его решение.

Задача десантирования крупногабаритных и тяжелых грузов, например, легких и средних автомобилей, тракторов, а также грузов, упакованных в штатную тару, была поставлена в СССР впервые. После тщательной проработки нескольких вариантов выбрали схему самолета-высокоплана с высоко поднятой хвостовой частью фюзеляжа, в которой имелся люк, открывавшийся как на земле, так и в полете. Турбовинтовые двигатели конструкции А.Ивченко размещались на крыле. Убирающееся шасси примыкало к бортам фюзеляжа. Грузы, размещавшиеся в фюзеляже на специальных платформах, после открытия хвостового люка должны были под влиянием тяги вытяжного парашюта двигаться с ускорением к порогу грузовой кабины и, перевалившись через него, перейти к падению сперва с вытяжным, а затем к спуску на основных парашютах. Чтобы проверить спуск в ОКБ проделали ряд экспериментов. Для изучения перехода тяжелого гусеничного объекта через порог грузовой кабины под руководством сотрудников конструкторского бюро А.Эскина и В.Гальперина был сброшен такой объект с макета грузового пола в яму. Затем были изготовлены модели фюзеляжа в масштабе 1:10 и 1:5 с механически подобными моделями груза и парашютов и проведены многократные сбрасывания их в воздухе. Для проведения этого эксперимента модель крепилась на некотором расстоянии к борту фюзеляжа Ан-2, в котором находились экспериментатор и кинооператор, производивший съемку выхода груза и его траектории во время полета на разных скоростях и углах атаки.

После разработки конструктивной схемы фюзеляжа с большим вырезом и проведения расчетов прочности под руководством инженера Е.Шахатуни была выполнена модель фюзеляжа самолета в масштабе 1:10 с воспроизведением всех узлов и даже заклепок. Проведение испытаний подобной модели на прочность позволило найти слабые места конструкции и уверенно закончить проектирование и постройку фюзеляжа.

В создании самолета Ан-8 большую помощь коллективу оказал Андрей Туполев, предоставивший чертежи ряда типовых агрегатов: крыла, хвостового оперения, фонаря кабины летчиков и штурмана.

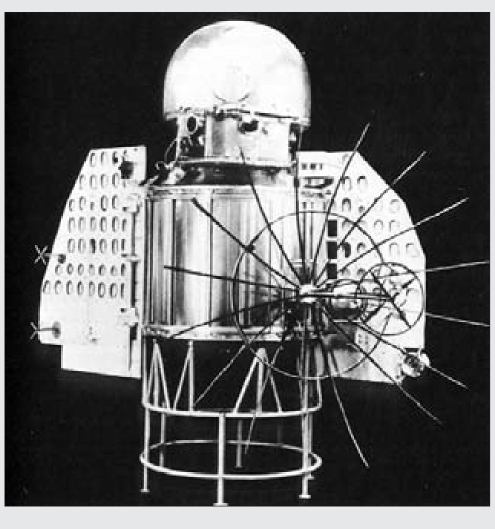
Серьезной проблемой Ан-8 была непривычно малая колея шасси, каждая половина которого крепилась рядом с бортом фюзеляжа и убиралась в полете в специальные примыкавшие к обшивке фюзеляжа обтекатели. Обычная ширина колеи на всех советских самолетах того времени составляла от 0,196 до 0,25 размаха крыла. Так, например, у Ли-2 – 19,6%, у Ил-12 – 25%, у Ил-14 – 24,3%. Ширину же колеи Ан-8 не удавалось сделать более 10,3% размаха, что внушало сомнения в поперечной устойчивости самолета на земле при рулении, взлете и посадке, особенно при боковом ветре. Однако после изучения этого вопроса ведущим конструктором машины А.Белолипецким и начальником группы шасси Н.Смирновым было решено пойти на некоторый разумный риск ради хорошей компоновки самолета, обеспечивавшей ему высокие летно-технические качества. Риск оказался оправданным. Шасси с узкой колеей отлично себя зарекомендовало.

Во время испытаний самолет Ан-8 показал хорошие летные и эксплуатационные качества, отличную устойчивость и управляемость. Причем следует отметить, что в системе управления машиной не было бустеров. 38-тонный самолет управлялся на всех режимах ручным штурвалом и педалями. Заводские и государственные испытания Ан-8 закончились в 1958 году. Серийные машины, выпускавшиеся с 1958-го по 1961 год под наблюдением представителя ОКБ О.Антонова В.Ерошина, зарекомендовали себя простыми в эксплуатации, надежными и экономичными самолетами. Создание Ан-8 послужило хорошей школой для молодого коллектива и основой для создания последующих, более крупных транспортных самолетов семейства "Ан".

Двенадцатого февраля 1961 года совершен запуск космической станции "Венера-1" – первой станции, отправленной к другой планете Солнечной системы.

Чудо космической техники

Положив запуском автоматической станции "Луна-3", сфотографировавшей обратную сторону Луны, начало космической астрономии или, по выражению Константина Циолковского, "эпохе более пристального изучения неба", следующий шаг в этом направлении советские ученые сделали в сторону Венеры, загадочного объекта Солнечной системы. Станция "Венера-1" и ракетно-космическая система, с помощью которой она была выведена на траекторию полета к Венере, представляли собой новый этап в развитии ракетно-космической техники. Запуск "Венеры-1" открыл дорогу в космос целому ряду советских и американских автоматических межпланетных станций типа "Венера", "Марс", "Маринер", "Зонд".



"Венера-1" прошла вблизи Венеры 20 мая 1961 года. Правда, от нее не удалось получить сведений о планете: радиопередатчик при подлете к Венере умолк. Тем не менее, этот запуск принес ценную информацию о межпланетном пространстве и его воздействии на системы станции.

"Венера-2" стартовала 12 ноября 1965 года. 16 ноября ей вслед отправилась "Венера-3". Впервые в истории космонавтики два аппарата шли по одной и той же межпланетной трассе, детально исследуя ее свойства. "Венера-2" должна была пройти на расстоянии не более 40 тысяч километров от планеты, причем со стороны, освещенной Солнцем. Ее аппараты должны были работать по заранее заданной программе и передать результаты наблюдений на Землю. "Венера-2" прошла на расстоянии 24 тысяч километров от поверхности планеты и вышла на орбиту спутника Солнца.

Еще более интересной была программа автоматической станции "Венера-3". Ее специальный отсек должен был опуститься на поверхность планеты. И он опустился на нее, неся с собой вымпел с гербом Советского Союза. Случилось это 1 марта 1966 года.

Двенадцатого июня 1967 года на этот же курс легла АМС "Венера-4". 18 октября 1967 года она, пройдя расстояние около 350 млн. км, вошла в атмосферу планеты. Специальный аппарат более полутора часов плавно опускался в плотной атмосфере Венеры. 93 минуты велся удивительный репортаж из атмосферы чужой планеты земными приборами. На Землю были переданы ценнейшие сведения. Через сутки 19 октября некоторые данные о Венере были получены и американской станцией "Маринер V", пролетевшей на расстоянии около 4000 км от изучаемой планеты.

Пятого января 1969 года стартовала станция "Венера-5", а через пять дней учение отправили в четырехмесячное путешествие станцию "Венера-6". Обе станции достигли Венеры и передавали свои сообщения. 15 декабря 1970 года закончила свой полет к Венере АМС "Венера-7", впервые передавшая сведения с поверхности планеты.

Годы исследований Венеры средствами космонавтики раскрыли основные тайны атмосферы планеты, над которыми наука безуспешно билась со времен М.Ломоносова. Накопленные сведения позволяют продолжать научный штурм Венеры, создавать более сложную аппаратуру для её исследования.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

7-13 лютого



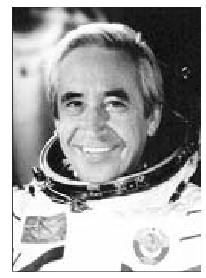
7 лютого 1885 р. *у Росії створено кадрову повітроплавальну команду на чолі з О.М.Ковальком – початок військового повітроплавання в Росії.*



7 лютого 1891 р. *народився льотчик-випробувач М.О.Снєгірьов. Учасник Першої світової і громадянської війн. 4-12 червня 1926 р. брав участь у перельоті на Р-1 за маршрутом Москва – Харків – Севастополь – Ростов-на-Дону – Борисоглебськ – Липецьк – Гомель – Смоленськ – Київ – Вітебськ – Ленінград – Москва. В 1927-1929 рр. – льотчик "Укрповітряшляху". Випробовував літаки ДКБ К.О.Калініна. Загинув 21 листопада 1933 р. у випробному польоті на літаку К-7.*



7 лютого 1917 р. *народився льотчик-винищувач, двічі Герой Радянського Союзу О.С.Смирнов (здійснив 400 бойових вильотів, збив 34 літаки ворога).*



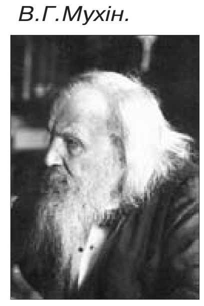
7 лютого 1926 р. *народився конструктор РКТ, льотчик-космонавт К.П.Феоктистов. Брав участь у розробці першого ШСЗ. Один із творців КК типу "Восток". Провідний розробник КК "Союз", "Союз-Т", "Союз-ТМ", "Прогрес", "Прогрес-М", ОС "Салют" і "Мир".*



7 лютого 1934 р. *народився командувач 43-ї Ракетної армії РВСП (1982-1987) О.П.Волков.*

7 лютого 1966 р. *здійснив перший вертикальний зліт, політ і посадку по-літаковому ЛВЗП Як-36, В.Г.Мухін.*





8 лютого 1834 р. *народився видатний вчений, один із піонерів російського повітроплавання Д.І.Менделєєв.*



8 лютого 1892 р. *народився маршал авіації Ф.О.Астахов.*



8 лютого 1909 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу В.І.Раков.*

8 лютого 1930 р. *день створення ВАТ "Київський завод "Радар".*



8 лютого 1931 р. *народився професор кафедри авіації Національного університету оборони України, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Г.Н.Котельников.*

8 лютого 1978 р. *на базі Кіровоградської школи вищої льотної підготовки цивільної авіації почало функціонувати Кіровоградське вище льотне училище цивільної авіації.*

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ



9 лютого 1920 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу Г.А.Речкалов.*



9 лютого 1936 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР, Герой Радянського Союзу В.В.Мігунов. У 1962-1969 р. був інструктором Харківського ВВАУЛ. Працював в АНТК ім. О.К.Антонова. Випробовував літаки Ан-22, Ан-72, Ан-124, МіГ-23, МіГ-25, МіГ-29, Су-15, Су-24, Су-25, Су-27, Ту-22М3. Загальний наліт 7400 годин (із них 4700 – на винищувачах).*

10 лютого 1911 р. *у Севастополі відбувся перший політ літака на лижах, В.М.Кедрін на літаку “Соммер” з лижами власної конструкції.*



10 лютого 1921 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу Г.Ф.Сивков (здійснив 247 бойових вильотів). Після війни був льотчиком-випробувачем, очолював кафедру в ВВІА ім. М.Є.Жуковського. Автор книги “Готовність номер один”.*

10 лютого 1995 р. *створено інформаційний бюлетень “Авіація загального призначення” (зараз – науково-технічний журнал “АОН”). Засновник С.А.Арасланов.*



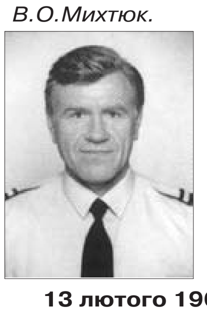
11 лютого 1959 р. *народився заступник Міністра оборони України М.В.Малярчук.*



11 лютого 1981 р. *здійснено перше в СРСР десантування вантажу з гранично малої висоти на літаку Іл-76, екіпаж О.М.Тюрюміна.*



12 лютого 1938 р. *заступник Міністра оборони України – командувач 43-ї Ракетної армії (1991-2002) В.О.Михтюк.*

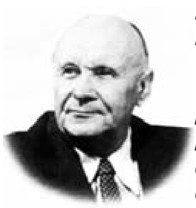


12 лютого 1951 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.-Антонова К.С.Калугін.*

12 лютого 1971 р. *вийшла постанова про розробку переносного ЗРК “Игла”.*

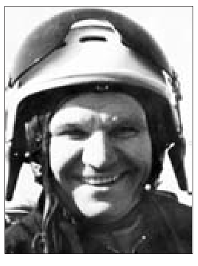


13 лютого 1903 р. *народився авіаконструктор Г.М.Берієв. Під його керівництвом розроблено літаки: МБР-2, Бе-2, Бе-4, Бе-6, Бе-8, Бе-12, Р-1.*



13 лютого 1911 р. *народився Генеральний конструктор ДКБ П.О Сухого (1977-1983) Є.О.Іванов.*

13 лютого 1917 р. *у Харкові відкрився відділ Гатчинської військової авіаційної школи, призначений для підготовки льотчиків-солдатів.*



13 лютого 1931 р. *народився льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу О.В.Гудков. Брав участь у випробуваннях понад 70 типів літаків. Загинув у випробному польоті на МіГ-25П 4 жовтня 1973 р.*

Ученый с большой буквы

Десятого февраля 1911 года родился ученый в области математики и авиакосмической механики Мстислав Келдыш.



Родился Келдыш в Риге в семье профессора политехнического института. Закончив в 1927 году школу, он поступил на механико-математический факультет Московского государственного университета им. М.Ломоносова. По окончании университета М.Келдыш работал в Центральном аэрогидродинамическом институте и одновременно учился в докторантуре математического института им. В.Стеклова АН СССР. В 1938-м Мстиславу Келдышу присудили ученую степень доктора физико-математических наук. Через 5 лет молодого ученого избрали членом-корреспондентом АН СССР, а в 1946 году – действительным членом Академии наук СССР. В 1953-м Келдыша избрали членом президиума АН СССР, а в 1960-м – вице-президентом. Через год Мстислав Всеволодович стал президентом Академии наук СССР.

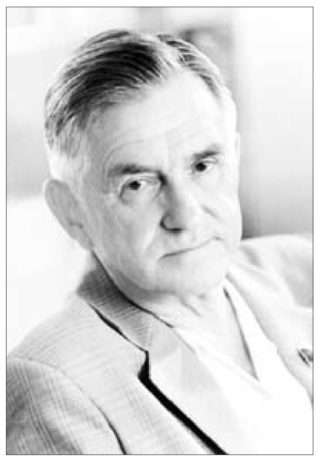
Научные исследования Келдыша принадлежат к лучшим достижениям советской науки. Блестящие результаты получены им не только в решении проблем теоретической и прикладной математики и механики, но и важнейших конкретных инженерных задач. В его работах заложены основы новых направлений современной механики и физики, решены задачи первостепенного научного и практического значения. Важное принципиальное значение имеют теоретические работы Мстислава Келдыша в области аэрогидродинамики. Он был продолжателем исследований знаменитых русских ученых М.Жуковского и С.Чаплыгина.

Келдыш неизменно сочетал напряженную научную деятельность с педагогической. С 1932 года он – доцент, а в дальнейшем – профессор Московского государственного университета, руководитель многих научных семинаров по вопросам математики и механики. Многие ученики М.Келдыша стали крупными учеными.

За выдающиеся заслуги в развитии науки и техники Мстислав Келдыш трижды удостоен звания Герой Социалистического Труда, звания лауреата Ленинской и Государственной премий СССР, награжден шестью орденами Ленина, тремя орденами Трудового Красного Знамени и медалями Союза ССР.

Від планера до літака

Сьомого лютого 1906 року народився авіаконструктор, один із засновників радянського планеризму, творець літаків сімейства “Ан”, Герой Соціалістичної Праці О.Антонов.



“Я впевнений, що найближчим часом літак стане основним видом транспорту не тільки між великими, але й між районними центрами, сільськими та робітничими поселеннями. І наше конструкторське бюро спеціалізується на створенні свого роду “повітряних всюдиходів”.

О.К.Антонов



В юнацькі та студентські роки, навчаючись спочатку у Саратовському міському реальному училищі, а потім у Ленінградському політехнічному інституті, Олег Антонов розробив навчальні планери “Голуб”, ОКА-1,-2,-3, “Стандарт-1,-2”, планер “Місто Леніна”. Всього авіаконструктор створив 50 конструкцій дослідних і серійних планерів різного призначення, побудованих у кількості понад 7 тисяч екземплярів, розробкою яких займався протягом 40 років.

У 1946 році О.Антонову і невеликому колективу його однодумців доручили створити ефективний сільськогосподарський літак. Це завдання вони виконали у короткий строк. Вже 31 серпня 1947 року нова машина піднялась у повітря. Хто тоді міг подумати, що Ан-2 поб’є всі рекорди довголіття. Однак із закінченням робіт над Ан-2 конструкторське бюро опинилося у “підвішеному” стані. Проектування нових машин колективу Антонова не доручали, і КБ довелося виконувати різні незначні замовлення. Ситуація змінилася, коли нова військова доктрина СРСР почала вимагати збільшення мобільності військ, для чого передбачалось модернізувати та розширити транспортну авіацію згідно з вимогами сучасної війни. За короткий термін КБ вдалося розробити концепцію нової машини. Першим турбогвинтовим транспортним літаком став Ан-8, створений 1955 року. Потім під керівництвом Антонова були розроблені ще багато літаків із турбогвинтовими двигунами: пасажирський Ан-10 і Ан-24, транспортні Ан-12, Ан-14, перша в історії вітчизняного авіабудування машина Ан-30, сконструйована для аерофотозйомки. Літак Ан-12 на довгі роки став основним транспортним літаком СРСР. Протягом 15 років він випускався серійно на трьох заводах. Всього було побудовано 1263 машини, з них 183 поставили у 14 країн світу. Варіант Ан-12 виробляється серійно в Китаї, де побудували 667 екземплярів літака. Всього Ан-12 в процесі свого довгого льотного життя мав близько 40 модифікацій військового та цивільного призначення.



Повною мірою талант Олега Костянтиновича розкрився в Києві на заводі №473, куди він зі своїм КБ переїхав 1952 року. Розпочати тут виробництво спеціалізованого сільськогосподарського літака Ан-2 йому запропонував М.Хрущов, тоді перший секретар Компартії України. Поставили Ан-2 і на поплавки. Так увійшла в життя перша модифікація “Аннушки” – Ан-4. Згодом з’явилася “Катя” – висотний зондувальник атмосфери Ан-6.

У жовтні 1959 року екіпаж льотчика-випробувача Г.Лисенка підняв у повітря перший пасажирський Ан-24. Однією з найцінніших особливостей Ан-24 була спроможність продовжувати зліт із зупиненим двигуном і набирати висоту до трьох тисяч метрів. 27 лютого 1965 року здійснив перший політ важкий транспортний літак Ан-22 “Антей”. У червні того ж року “Антей” взяв участь у 26-ій Міжнародній авіаційній та космічній виставці в Парижі. На той час це був найбільший літак у світі. На Ан-22 26 жовтня 1967 року встановили 15 світових рекордів вантажопідйомності для літаків із турбогвинтовими двигунами.

У 80-х роках під керівництвом О.Антонова на базі Ан-14 створені та пройшли випробування пасажирський літак Ан-28 і транспортний літак короткого зльоту та посадки Ан-72. Літак Ан-72 послужив основою для створення спеціалізованого арктичного літака Ан-74 і його модифікацій. 1985 року на Міжнародному авіакосмічному салоні в Лє Бурже було представлено літак Ан-124 “Руслан” із чотирма турбогвинтовими двигунами, який міг підіймати до 150 т вантажів. Розробка цього літака почалася під керівництвом Олега Антонова, а завершилась уже під керівництвом Петра Балабуєва.

Науково-конструкторську діяльність Олег Костянтинович поєднував з підготовкою інженерних кадрів у Харківському авіаційному інституті та Київському інституті цивільної авіації. За свої видатні заслуги перед Батьківщиною конструктор був нагороджений трьома орденами Леніна, орденами Жовтневої революції, Вітчизняної війни 1 ступеня, Трудового Червоного Прапора та багатьма медалями. Помер О.Антонов 4 квітня 1984 року у Києві.

Підготувала Вероніка Дернова.

НОВОВВЕДЕННЯ

"112" – українське "911"

Тільки-но українці звикли до нових телефонів служб екстреного реагування, як влада пропонує нові ноу-хау. Як повідомляє УНІАН, невдовзі у нашій державі буде створено систему екстреної допомоги людям за єдиним телефонним номером "112". Створити подібну службу доручив Президент України Віктор Янукович Прем'єр-міністру Миколі Азарову.

Як повідомили у прес-службі Глави держави, "Система 112" сконцентрує у собі функції, котрі зараз виконують оперативно-диспетчерські системи служб екстреного реагування "101", "102", "103", "104" та інші. Таким чином, після впровадження "Системи 112" вона стане вітчизняним аналогом відомої американської служби порятунку "911".

Таке нововведення буде зручним для пересічних громадян, сподіваються у прес-службі Президента. Адже щоб отримати оперативну та професійну допомогу, потрібно буде запам'ятати та набрати у разі потреби тільки один телефонний номер – 112. Окрім цього, створення подібної системи дозволить більш ефективно координувати зусилля екстрених та аварійних служб, а також інших учасників реалізації планових заходів щодо запобігання і реагування на надзвичайні ситуації.

ПРОФІЛАКТИКА

Найдешевші ліки від депресії

Останні дослідження Девіда Толін, засновника Американського центру психічних розладів, підтверджують те, що накопичений мотлох шкідливий не лише тим, що примножує пил і бактерії. Він ще й підриває наше психічне здоров'я.

Толін зі своєю командою зняв показання з мозкової діяльності пацієнтів, найбільш схильних до манії накопичення. Випробування було справді серйозним. "Плюшкіних" примушували робити вибір: викидати чи залишати річ перед тим, як її знищували прямо в них на очах. У ході експерименту найбільш залежна група показала підвищену активність у тій частині кори головного мозку, яка відповідає за когнітивні процеси, такі як прийняття рішень. За словами дослідника, мозок перебував у "максимальній напрузі". У той же час група, чиї будинки не завалені всяко всячиною, залишалася спокійною.

Причин, через які люди не позбуваються зайвих речей, існує кілька. Насамперед, спадає думка про неорганізованість та неохайність господарів оселі. Але інколи причина криється набагато глибше – у людини формується прихильність до особистих речей. Таким людям не зрозуміти, що подібні накопичення спричиняють незручності тим, хто поряд із ними. "Іноді зберігання речей пояснюється дуже великим значенням, якого надає їм людина, – говорить Ліз Форрестер, консультант Інституту психіатрії в Південному Лондоні. – Дехто вважає, що будь-яка дрібниця впливає на їхні або чужі почуття. Один із прикладів: квиток на автобус, яким жінка їхала до свого знайомого. Вона вважала, що, викидаючи цей шматочок паперу, вона "розписується" в неповазі та нелюбові до того знайомого".

Незважаючи на те, що неорганізованість не є медичним діагнозом, вона може позначитися на самопочутті. "Мені доводилося бачити людей у депресії через те, що вони не могли навести ладу в себе вдома", – стверджує Сью Кей, автор книг, присвячених боротьбі із залежністю від речей.

Ось чому весняне генеральне прибирання має позитивний вплив. Воно не тільки звільняє простір для вільного місця, а й очищає голову від того, що не дає спокійно розслабитися.

ЦІКАВО

Жінки починають вставляти скляні зуби



Фахівцям з Каліфорнійського технологічного інституту і Національної лабораторії Лоуренса, розташованої в Берклі, вдалося розробити особливо надміцне скло, яке за своєю твердістю анітрохи не поступається сталі. Новий матеріал є поєднанням паладію і срібла, до яких додана невелика кількість металоїдів. Як розповів один з провідних авторів роботи професор Каліфорнійського технологічного інституту Маріос Деметрій, це найміцніша речовина з класу металевого скла.

Найбільш вірогідною сферою застосування нового матеріалу, як очікується, стане стоматологія. Так, серед стоматологічних сплавів, з яких виготовляють зубні протези, сполуки на основі паладію вже давно визнаються найкращими. Зазвичай для їхнього виготовлення застосовують сплави даного металу із золотом або сріблом. За своєю міцністю вони трохи поступаються новому винаходу, проте їхня вартість є порівняно високою, через ціни на сам паладій.

Цей метал є свого роду супутним матеріалом, отриманим в ході видобутку платини. Він належить до числа небагатьох речовин, визнаних біосумісними з людським організмом, які, потрапляючи всередину, не викликають його інтоксикації. Окрім виготовлення зубних протезів, паладій широко застосовується в електроніці, для виготовлення стійких до корозії деталей приладів, в ювелірній справі, для виробництва особливого посуду, медичних інструментів і деяких лікарських препаратів.

Ваше здоров'я – у Ваших руках

Від стану хребта залежить здоров'я всього організму. Часті мігрені, застійні явища у ділянці малого тазу або "пустування" печінки можуть бути наслідком проблем в якомусь з його відділів. Потрібно визнати, що нерідко ми самі провокуємо їх виникнення – звикаємо сутулитися, сидіти заклавши ногу на ногу, ходити з опущеною головою і носити взуття на дуже високих підборах.



На щастя, уникнути сумного сценарію і зберегти здоров'я спини в наших силах. Незалежно від місця і часу, можна створити для неї комфортні умови. Запорука успіху – постійність, систематичність і, звичайно ж, любов до себе. Позитивні результати не примусять себе чекати!

Удома. Купіть ортопедичний матрац і подушку – вони забезпечать правильне положення тіла під час сну, повноцінне розслаблення м'язів і поліпшення кровообігу. Як результат – міцний сон, повноцінний відпочинок і здорова спина.

Після пробудження присвятіть пару хвилин "ледачій" гімнастиці. Для цього уявіть себе кішкою – неспішно, із задоволенням потягніться в різні боки, зробіть декілька м'яких обертань стопами і кистями, обережно розімніть шию і комірну зону. Дуже скоро "котяча" розминка стане звичкою, пробудження – легким і приємним, а тіло – гнучкішим і більш рухливим.

На роботі. Якщо багато часу Вам доводиться сидіти, постарайтеся робити це правильно. Довго знаходячись в сидячому положенні, ми автоматично трохи "осідаємо", що призводить до зайвого напруження попереку. Щоб послабити цей тиск, спину потрібно тримати прямо, підтягши живіт і розпрямивши плечі. Кожну годину робіть легку розминку: встаньте спиною до кута стіни, обхопіть його лопатками і, не відриваючи ступні від підлоги, потягніться вгору.

І, звичайно ж, недолік руху доведеться компенсувати. Краще всього – за допомогою спорту. Ідеальні варіанти фітнесу для спини – плавання, аквааеробіка, йога і пілатес (один із напрямків фітнесу).

Плавання і аквааеробіка. Секрет їх цілющої дії – виштовхуюча сила води. Вона створює відчуття легкості і невагомості, виключає перенапруження хребта, суглобів і сухожиль та мінімізує ризик отримання травм. Зате м'язи у воді працюють в повну силу! Крім того, вода – ідеальне середовище для відпочинку і розслаблення, адже вона володіє здатністю змивати негативні емоції і стрес. Для відчутного ефекту водним процедурам потрібно приділяти дві-три години в тиждень.

Масаж. Ідеальне доповнення до фітнесу. Залежно від цілей, пробуйте різні його види. Класичний оздоровчий допоможе "поставити на місце" спину. Постійно його робити не потрібно – достатньо 10-денного курсу двічі в рік. Головна умова – кваліфікований масажист. Для ефекту розслаблення і зняття стресу відмінно підійде екзотичний масаж – наприклад, тайський, стоунтерапія (масаж теплими каменями) або масаж із застосуванням мішечків, наповнених сумішами цілющих трав.

Але пам'ятайте: регулярні курси масажу не виключають спорт і гімнастику, м'язовий корсет необхідно підтримувати у формі завжди! Тобто – щодня потрібно робити зарядку.

Пілатес для хребта. Цей комплекс зміцнює м'язовий корсет, формує поставу, усуває болі, викликані стресом. Ефект Ви помітите вже через 8-10 занять. За умови, що кожну вправу робитимете 10-15 разів.

1. Ляжте на спину, поволі підніміть коліна до грудей, після цього випряміть ноги, обхопіть їх руками, потягніться. Прийміть початкове положення, розслабтеся.

2. Лежачи на животі, підведіть голову, на вдиху обхопіть руками кісточки, прогніться.

3. Закиньте ногу на ногу в положенні сидячи. Ліва рука – на лівому коліні, права – за спиною. Натискаючи ліктем на коліно, намагайтеся заглянути за спину.

4. Прийміть упор стоячи на колінах, по черзі піднімайте ноги в боки паралельно підлозі так, щоб кут з корпусом складав 90˚.

5. З цього ж вихідного положення по черзі піднімайте ноги вгору.

6. Ляжте на спину, підтягніть коліна до грудей, підборіддя притисніть до грудей. Перекочуйся вперед-назад.

Стежте за поставою! Можна скористатися перевіреним методом наших прабабусь. Далеко від цікавих поглядів поставте на голову товсту книгу і пройдіться по квартирі. Енциклопедичний словник підійде ідеально! Можна ускладнити вправу: на книгу поставити склянку з водою і спробувати пройтися навшпиньках, не проливши ані краплі! Є й інший спосіб – просто уявіть, що до верхівки прив'язана нитка, за яку хтось тягне вгору. Цей метод допоможе виробити царствену поставу, яка дуже скоро стане звичним положенням хребта. А якщо у Вас удома є турнік, висіть на ньому щодня, поволі піднімаючи ноги під прямим кутом – заразом підкачаєте м'язи преса.

Не піднімайте важке! Хоча наш опорно-руховий апарат здатний витримувати чималі навантаження, не потрібно цим зловживати. Не піднімайте ваги більше за 10 кг, а якщо доводиться носити покупки з супермаркету, придбайте спеціальну сумку на коліщатках.

Плавна хода. Стопа повідомляє наш мозок, як слід зробити наступний крок і змінити положення тіла. Стежте за станом своїх ступнів: навіть легка кульгавість, викликана незручним тісним взуттям, мозолями, потертостями або натоптишами, впливає на ходу, отже, і на навантаження хребта. Крім того, обов'язково тренуйте м'язи стопи, піднімаючи пальцями носову хустку і катаючи по підлозі качалку – хоч би двічі в тиждень. Удома частіше ходіть босоніж, на носочках і п'ятах. А взуття на дуже високих підборах (від 4 см) носіть якомога рідше і не більше 2 годин поспіль.

Не забувайте про існування підступних хвороб, що найчастіше за інших викликають біль в спині. Це – остеохондроз та остеопороз.

Остеохондроз – зміна структури міжхребцевих дисків. Ознаки – болі у ділянці хребта (у шиї, потилиці при грудному і шийному остеохондрозі, у ділянці попереку – при крижовому і поперековому), обмеження його рухливості, хрускіт у шиї. Методи профілактики: зміцнення м'язового корсета, йога.

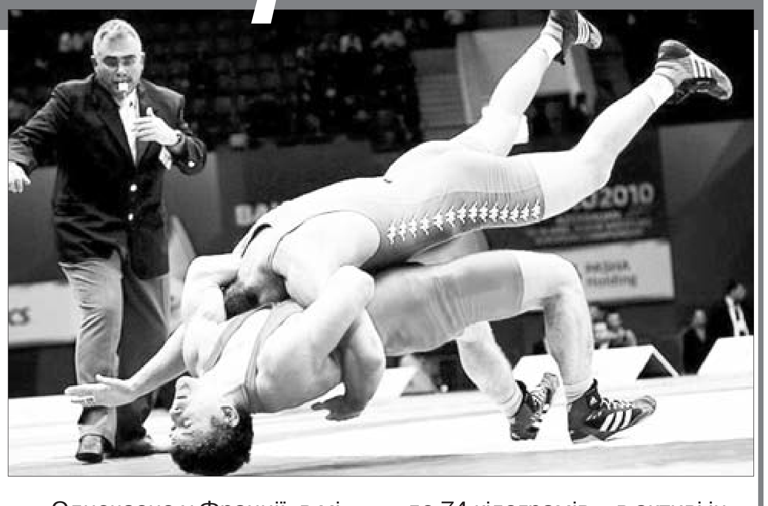
Остеопороз – захворювання, пов'язане з порушенням обміну речовин: кістки стають крихкими. Після 50 років частіше зустрічається у жінок. Методи профілактики: вживання достатньо кількості продуктів, що містять кальцій, – сир, риба тощо. Якщо є спадкова схильність до захворювання, займайтеся плаванням, лижами, катайтеся на ковзанах, освоюйте велотренажер.

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

Армійці знову на висоті

Представники вітчизняного армійського спорту знову продемонстрували високі результати, виступаючи у складі національної збірної на міжнародних турнірах з греко-римської боротьби у Франції і Туреччині, повідомляє Департамент преси та зв'язків із ЗМІ Міноборони.



Днями у турецькому Стамбулі закінчився міжнародний турнір класу "А", що входить до п'ятірки кращих турнірів світу з греко-римської боротьби. Загалом участь у змаганнях взяли борці з 17 країн світу.

У складі національної збірної вдало виступили і спортсмени Збройних Сил України.

Так, за підсумками змагань бронзову медаль здобув призер чемпіонату Європи, майстер спорту міжнародного класу, працівник ЗС України Василь Рачиба, а чемпіон світу серед військовослужбовців 2010 року, майстер спорту, солдат служби за контрактом Олександр Шишман став п'ятим.

Одночасно у Франції, в місті Критель, проходив інший міжнародний турнір за участю представників 12 країн світу, де українські армійські спортсмени також показали гідні результати.

Зокрема, "золото" у ваговій категорії до 55 кілограмів здобув представник Центрального спортивного клубу ЗС України призер чемпіонату Європи 2010 року, майстер спорту міжнародного класу, старший солдат служби за контрактом Вугар Рагімов.

"Срібло" у ваговій категорії до 74 кілограмів – в активі іншого вихованця армійської школи боротьби, також призера Європи 2010 року, майстра спорту міжнародного класу Дмитра Пишкова. Варто наголосити, що у своїй ваговій категорії Дмитро Пишков поступився діючому чемпіону світу.

Ще одну срібну нагороду виборов суперважковаговик, чемпіон світу серед молоді працівник ЗС України Ігор Дідик, який поступився лише титулованому супернику, призеру чемпіонату світу з Франції.

ЄВРО-2012

Найдешевший квиток на Євро-2012 коштуватиме понад 300 грн.

Квитки на матчі футбольного чемпіонату Євро-2012 коштуватимуть від €30 до €600, повідомив директор турніру в Україні Маркіян Лубківський на семінарі з продажу квитків ЧЄ.



Процедура продажу квитків на матчі чемпіонату проходитиме у декілька етапів.

З 1 лютого на спеціальному порталі УЄФА розпочалася реєстрація для охочих придбати перепустки на матчі, яка триватиме протягом місяця. З 1 по 31 березня організатори турніру прийматимуть замовлення на білети.

Опрацювання заявок триватиме два тижні, і вже в квітні 2011 року відбудеться лотерея, за результатами якої визначаться володарі білетів. Щасливчики отримають відповідні ваучери, що згодом можна буде обміняти на квитки.

Окрему лотерею буде проведено серед мешканців приймаючих міст, квота на кожний матч турніру для яких складе 2000 квитків.

Бажаючі придбати квитки зможуть їх замовити тільки в одній ціновій категорії на кожен матч, а замовлення квитків на 2 матчі, які будуть проходити в один день, від одного замовника прийматися не будуть. В одні руки продаватимуть максимум 4 квитки.

За словами Лубківського, загалом на матчі ЧЄ надрукують 1,4 млн. білетів, з яких у вільний продаж надійде 75%.

За аналогією першості чотирирічної давнини, що проходила в Австрії та Швейцарії, організатори Євро-2012 запропонують вболівальникам три групи перепусток на футбольні матчі.

До першої з них належатимуть квитки на центральну трибуну та трибуну навпроти, до другої – бокові трибуни та місця на верхньому ярусі трибун за воротами, а до третьої, найдешевшої категорії, увійдуть квитки на місця на нижньому ярусі заворотних трибун.

Відзначимо, що на чемпіонат світу з футболу-2010, який проходив в ПАР, ФІФА роздала місцевим уболівальникам 120 тисяч безкоштовних квитків. Безкоштовні квитки були поширені серед малозабезпечених працівників сфер охорони здоров'я та освіти ПАР.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

"Зірки жердини" знову засяють в Донецьку

12 лютого донецький Палац спорту "Дружба" прийматиме XXII Міжнародний легкоатлетичний турнір "Зірки жердини" – найбільші легкоатлетичні змагання в світі серед стрибунів з жердиною.



Зініційований видатним стрибуном з жердиною, а нині президентом НОК України Сергієм Бубкою, цей щорічний турнір з 1997 року входить до основного календаря Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій (ІААФ) та Європейської асоціації легкої атлетики, збираючи на Донеччині еліту світового спорту.

За роки проведення турніру участь у ньому взяли 155 атлетів з 30 країн світу. На змаганнях були встановлені 11 світових рекордів, 7 континентальних та 13 національних.

У цьому році організатори традиційно запросили для участі Олімпійських чемпіонів, чемпіонів та рекордсменів світу, переможців національних першостей, зокрема Олену Ісінбаєву, Анну Роговську, Фабіану Мюрер, Рено Лавіліньє, Дерека Майлза, Романа Меніла та багатьох інших.

Додамо, що саме на "Зірках жердини" в 1993 році Сергій Бубка встановив світовий рекорд 6,15 м, який досі ніхто не може побити.

А в 2009-м у також на "Зірках жердини" росіянка Олена Ісінбаєва першою серед жінок подолала висоту 5 м у приміщенні.

КРАЩІ З КРАЩИХ

Шуліка у січні не знала собі рівних

Українська велосипедистка Любов Шуліка стала найкращою спортсменкою України за підсумками січня.



До такого висновку дійшла експертна комісія Національного олімпійського комітету, яка вже більше 5 років щомісяця визначає найкращого спортсмена і тренера.

Представників НОК переконали дві медалі Шуліки, які вона здобула на олімпійському треку в Пекіні під час етапу Кубка світу.

Там українка здобула перемогу у спринтерській гонці та стала другою в кейріні. У спринті Шуліка виступила взагалі чудово, жодного разу не доводячи справу вияснення стосунків із суперницями до третього виходу на трек.

Ці успіхи Шуліки принесли "дивіденди" не лише їй, а й її тренерові Сергію Базіну, якого НОК назвав найкращим тренером січня.

Найвищим досягненням 22-річної луганчанки Любові Шуліки минулого року була "бронза" чемпіонату Європи.

ТЕНІС

Долгополов піднявся на рекордне 32-е місце

Вихід у чвертьфінал Australian Open-2011 дозволив українцю Олександру Долгополову вийти на 32-е місце в рейтингу АТР. Киянин піднявся на 14 позицій і знову став першою ракеткою України.



Поліпшив свою позицію в рейтингу і Сергій Стаховський, який тепер посідає 42-е місце. Ілля Марченко опустився на три сходинки (з 79-го на 82-е місце).

Новак Джокович, завдяки своїй перемозі на Australian Open, впритул наблизився до Роджера Федерера, який наразі є другим. Рафаель Надаль, як і раніше, впевнено втримує лідируючу позицію.

У жіночому рейтингу WTA головна зміна в Топ-10 – це те, що переможниця Australian Open-2011 Кім Клійстерс вийшла на друге місце, обігнавши Віру Звонарьову.

На жаль, у Топ-100 рейтингу WTA залишилася лише одна українка – Альона Бондаренко. Вона через травму пропустила Відкритий чемпіонат Австралії і тому опустилася на 53-ю позицію.

Катерина Бондаренко вибула з першої сотні і займає 107-е місце. Леся Цуренко стала 3-ю ракеткою України (132-е місце).

До Топ-200 з українок також входять: Марія Коритцева (143-я), Ольга Савчук (144-а) та Юлія Бейгельзімер (197-а).

Сторінку підготував Андрій Агєєв.

ЗАСНОВНИКИ:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається на громадських засадах.
Інформаційна підтримка:
"Військо України", "Авиация и время".
Перший редактор Сергій Свенцицький.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.
Верстка та дизайн: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Редагування: О. Уретій.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 8-067-587-02-96, 8-0432-59-62-26,
факс: 8-0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед". м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97
Тираж – 1050 прим. Зам. № 112204
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ



Штат США

Попереднє оголошення

Річка у Франції

Видатний радянський льотчик

Парламент у деяких країнах

Штат США

Єдність відносин між ким-небудь

Марка американських сигарет

Бог сонця у єгиптян

Зображення оголеної натури

Німецькі брати письменники

Справжнє прізвище Наталії Корольової

Американська ферма-садиба

Голосний, несамовитий крик

Домашня вчителька для дітей

Область, регіон

Загострена палиця

Народ в Індії

Великий стіг сіна чи соломи

Курорт у Бельгії

Олійна та кормова трав'яниста рослина

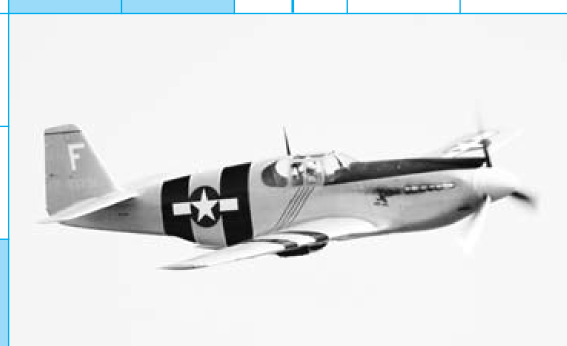


Напій богів

Народ у Південній Африці

Видатний англійський мореплавець

Злий дух у китайській міфології



Нота

Бог місяця у давніх єгиптян

Старовинний закритий 4-колісний екіпаж

Горн

Відомість про складену дисципліну

Ріка у царстві мертвих (міф.)

Стиль у сучасній культурі

Український художник

Одиничний вектор

Порода собак

Всесвітньо відомий американський гітарист

Столиця Гондурасу

Наукова чи критична стаття

Древня держава на території Китаю

Один із еміратів ОАЕ

Богиня помсти у давніх греків

Покрівельний матеріал



Радянський ЗРК

Фортифікаційна споруда

Спортсмен-силовик

Гроші наперед

Поема Т.Шевченка

Ріка в Росії

Британський співак

Гадальні карти

Міжнародна організація

Принцеса... (Катерина II у юності)

Адміністративний регіон у Франції

Чоловіче ім'я

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 4



АВТОДРОМ

Honda оновила Accord

Компанія Honda представила оновлену версію седана й універсала Accord. Світова прем'єра рестайлінгових автівок відбудеться в березні поточного року на моторшоу в Женеві, а їхній продаж на європейському ринку почнеться місяцем пізніше.



Автомобілі одержали косметичні зміни в дизайні екстер'єру: змінилися фари головного світла й решітка радіатора, стала іншою форма повітрозбірників, секцій протитуманних фар, модернізовані задній бампер і загальне оформлення задньої частини кузова. Крім того, у рестайлінгових "Акордів" з'явилися нові 17-дюймові колісні диски й три додаткових варіанти фарбування кузова. Також дещо освіжили оформлення салона, а до списку опцій додали адаптивні фари головного світла, які підсвічують місцевість у поворотах.

Оновлені седан і універсал Honda Accord на європейському ринку пропонуватимуться із дволітровим бензиновим мотором потужністю 156 кінських сил. Для цієї версії за рахунок удосконалення ряду аеродинамічних елементів інженерам удалося поліпшити паливну економічність і знизити рівень викидів CO_2 на дев'ять грамів на кілометр – до 159 грамів.

Завдяки модернізації 2,2-літрового дизеля, що дозволила зменшити механічні втрати на тертя, екологічність цього мотора також покращилася. Седан з таким агрегатом і "механікою" викидає тепер 138 грамів, а універсал – 143 грами на кілометр.

Крім того, новинки одержать доопрацьовану підвіску й поліпшену шумо– і віброізоляцію.

Служба інформації "КУ".